

Plenaire 36

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

16 april 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de correcte werking van de Vlaamse Regulator voor de Media na het recente ontslag van de voorzitter en ondervoorzitter	1
MOTIE VAN ORDE Persoonlijk feit	4
ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de correcte werking van de Vlaamse Regulator voor de Media na het recente ontslag van de voorzitter en ondervoorzitter (<i>Voortzetting</i>)	4
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan kinderopvang en het wegwerken van de wachtlijsten	
ACTUELE VRAAG van de heer Tom Dehaene tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over inkomensgerelateerde ouderbijdragen in de kinderopvang	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borghht tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het voorstel om de bijdrage voor de kinderopvang inkomensgebonden te maken	5
ACTUELE VRAAG van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de kritiek van de VAB op de coördinatie van wegenwerken	
ACTUELE VRAAG van de heer Flor Koninckx tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de coördinatie van en communicatie bij wegenwerken	11
ACTUELE VRAAG van de heer Felix Strackx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het overleg met de federale overheid betreffende de geplande btw-verhoging bij aankoop van gronden en panden	
ACTUELE VRAAG van de heer Ludo Sannen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het overleg met de federale overheid betreffende de geplande btw-verhoging bij aankoop van gronden en panden	15
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voorstel van federaal minister van Werk Milquet inzake een mobiliteitspremie voor werkzoekenden en het standpunt ter zake van de Vlaamse Regering	
ACTUELE VRAAG van de heer Gino De Craemer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het voorstel van federaal minister van Werk Milquet inzake een mobiliteitspremie voor werkzoekenden en het standpunt ter zake van de Vlaamse Regering	19

ACTUELE VRAAG van de heer Hans Schoofs tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de capaciteitsproblemen bij de kleuterklassen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Monique Moens tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de capaciteitsproblemen bij de kleuterklassen	25
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns en de heren Jos De Meyer, Karlos Callens en Mark Demesmaeker betreffende de gezondheidscontrole van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid – 1535 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4 Bespreking	30
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 februari 2008 tot ontvankelijkheid en gelijkwaardigheid van aanvragen tot afwijking van de decretaal bekrachtigde eindtermen en ontwikkelingsdoelen "informatie- en communicatietechnologie" in het basis- en secundair onderwijs – 1566 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Algemene bespreking Artikelsgewijze bespreking	31 31
VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE Benoeming van een lid van de raad van bestuur	31
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 februari 2008 tot ontvankelijkheid en gelijkwaardigheid van aanvragen tot afwijking van de decretaal bekrachtigde eindtermen en ontwikkelingsdoelen "informatie- en communicatietechnologie" in het basis- en secundair onderwijs – 1566 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	32
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Martens en Karlos Callens, de dames Margriet Hermans en Tinne Rombouts en de heren Jos Bex en Jos De Meyer betreffende maatregelen ter ondersteuning van het dierenwelzijn in de landbouw – 1513 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	32
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns en de heren Jos De Meyer, Karlos Callens en Mark Demesmaeker betreffende de gezondheidscontrole van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid – 1535 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4 Hoofdelijke stemming	32
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Tom Dehaene en Bart Martens en de dames Veerle Heeren, Michèle Hostekint, Vera Van der Borght en Hilde Eeckhout tot besluit van de opvolging van de werkzaamheden van de Commissie Energiearmoede – 1593 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	32
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Carl Decaluwe en Bart Martens en de dames Cindy Franssen, Hilde Eeckhout, Vera Van der Borght en Else De Wachter tot besluit van de werkzaamheden van de Commissie Energiearmoede over de gratis stroom – 1594 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	33

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Stefaan Sintobin, John Vrancken en Karim Van Overmeire tot besluit van de op 20 maart 2008 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de zogenaamde gezamenlijke desk ten behoeve van buitenlandse investeerders – 1616 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	33
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Frans Wymeersch, Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, Leo Pieters en mevrouw Marleen Van den Eynde tot besluit van de op 20 maart 2008 door de heer Frans Wymeersch in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het standpunt inzake de reductie van de Europese CO2-uitstoot dat de minister heeft ingenomen op de EU-Milieuraad van 3 maart 2008 – 1617 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	33
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Erik Arckens en mevrouw Greet Van Linter tot besluit van de op 20 maart 2008 door de heer Erik Arckens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom in Brussel en de toepassing van de taalwetgeving aldaar – 1618 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	34
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames An Michiels en Katleen Martens en de heer Werner Marginet tot besluit van de op 20 maart 2008 door mevrouw An Michiels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de aankondigingspolitiek van minister Frank Vandenbroucke – 1626 (2007-2008) – Nr. 1	
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	34
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	37
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	37

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Marijke Dillen, Sabine Poleyn, Stefaan Sintobin: gezondheidsredenen;

Miet Smet, Luc Van den Brande, Karim Van Overmeire, Paul Wille: buitenslands.

ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de correcte werking van de Vlaamse Regulator voor de Media na het recente ontslag van de voorzitter en ondervoorzitter

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, een tweetal weken geleden hebben de voorzitter en de ondervoorzitter van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) hun ontslag ingediend. Ik heb vernomen dat vooral de voorzitter nog heeft geprobeerd om ook de derde magistraat ertoe te bewegen haar ontslag in te dienen. Er blijkt druk uitgeoefend, maar gelukkig is ze daar niet op ingegaan. In een bericht van Belga staat dat beide heren zeggen dat ze hun ontslag hebben ingediend uit onvrede met de harde kritiek die ze vanuit politieke hoek krijgen.

Ik kan me inbeelden dat beide heren, en vooral de voorzitter, misschien geschrokken waren van de gedachtewisseling die de commissie voor Media hier met de VRM heeft gehouden. De VRM is een autonoom orgaan dat zelfstandig zijn beslissingen neemt. Zo'n orgaan moet dan ook tegen een stootje kunnen als er vragen worden gesteld en kritiek wordt geleverd.

Het is dus allemaal hier, op het politieke niveau, begonnen, toen het thema van de boetes aan bod kwam. Dat

gebeurde naar aanleiding van de Discovery Channel-spot, toen men discussieerde over de vraag of het interview met Stijn Devolder, dat is opgenomen voor de Discoverybus, was gecast. Samen met de meeste andere collega's vond ik het niet goed dat daarvoor een boete is opgelegd. Als men na afloop van een voetbalwedstrijd een trainer of een voetballer interviewt, dan wordt men niet beboet. Men kon niet uitleggen waarin het verschil zit.

De voorzitter en de ondervoorzitter van de VRM stellen, naar aanleiding van hun ontslag, dat ze uitvoeren wat wij hebben goedgekeurd. Ik ben van mening dat dit in dit geval pertinent onjuist is. Er bestaat daarover tussen ons, maar ook in de VRM – tussen de magistraten en niet-magistraten –, een verschil van mening. Uit de gedachteswisseling is mijns inziens gebleken dat het optreden van die heren een probleem opleverde. Ze treden nogal restrictief op en interpreteren alles eerder *sensu stricto*, terwijl een regulator in het medialandschap eerder proactief en in overleg moet optreden.

De wet dateert van 1991. We weten ook dat een dergelijke wet al ten dele kan achterhaald zijn op het moment dat hij wordt goedgekeurd. De evolutie in het medialandschap gaat immers razendsnel, en we mogen bijgevolg verwachten dat de regulator daar rekening mee houdt. Ik ben ervan overtuigd dat het eerste contact dat we met de voorzitter van de VRM hadden, ons leerde dat hij dat niet kon. Ik vind het dus een goede zaak dat die man is opgestapt, want de VRM was bezig met het verzieken van de hele mediasector.

We hebben een regulator, en die moet goed functioneren. Hij moet erop toezien dat de basiswetgeving wordt nageleefd. Het ontslag van die twee magistraten vereist dus dat er snel wordt gereageerd. Die mensen moet men vervangen; eventueel moet er een geheel nieuw samengestelde leiding komen. Over dat laatste spreek ik me niet uit. De VRM moet snel op volle kracht aan de slag om de controle op het respect van de media-wetgeving uit te voeren.

Want als er problemen met procedures zouden zijn, moeten we ervoor zorgen niet opnieuw in het wilde westen te belanden.

Op welke manier zal men de problemen die voortvloeien uit het ontslag van beide heren – de ondervoorzitter kwam de voorbije maanden nauwelijks omwille van gezondheidsredenen, waarvoor alle begrip – aanpakken? We zullen mensen met een goed profiel moeten zoeken, mensen die met wetgeving kunnen omgaan en goed kunnen overleggen met de omroepen. Hoe zal de regering dit oplossen? Hoe zal ze zoeken naar een aangepast profiel om de regulator zo snel mogelijk weer te laten werken?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, de voorzitter en de ondervoorzitter hebben inderdaad ontslag genomen. De motivering die ze beiden opgeven ligt bij interne spanningen binnen de VRM. Er wordt niet gerefereerd aan kritiek van buitenaf, van de mediawereld of van het parlement.

Op dit moment is er geen probleem met de werking van de algemene kamer. Het reglement bepaalt dat er een quorum van drie mensen moet zijn om geldig te beraadslagen. Bij het niet-bereiken van dit quorum moet er een tweede keer met dezelfde agenda worden vergaderd, waarbij het quorum niet meer moet worden gehaald. Dit is niet aan de orde. Het ontslag van de voorzitter en ondervoorzitter is nog niet door de regering aanvaard.

Ik heb een aantal maatregelen genomen. Ik heb juridisch advies gevraagd over een aantal problemen. In de decreetgeving ontbreekt een tuchtregeling of een mogelijkheid tot het treffen van ordemaatregelen. Dit is niet evident, want het gaat om een onafhankelijk orgaan. De VRM is een publiekrechtelijk vormgegeven EVA met rechtspersoonlijkheid. Het is een EVA met een heel bijzonder statuut, onafhankelijk van de media en de regering.

Ik heb een administratief onderzoek laten uitvoeren. Ik heb de beide rapporten gisteren gekregen. Het is nog te vroeg om conclusies te trekken.

Het Agentschap Interne Audit voert een procesanalyse uit die tegen 30 april wordt opgeleverd. Dit gebeurt met het oog op het nemen van goede maatregelen. De regering zal zo snel mogelijk het nodige doen om de algemene kamer opnieuw samen te stellen en alle organen, waarvoor wij verantwoordelijkheid dragen, goed te laten werken. Dit is evident.

Het gaat hier specifiek over interne spanningen, over vertrouwen dat verdwenen was, over discussies over beleidsvisies, over de sanctiepolitiek, over problemen van deontologie. Ik ga bekijken of er decretale maatregelen moeten worden genomen zoals een beleidsvisie ontwikkelen, vuistregels voor sancties maken, een interne gedragscode opstellen, tuchtmaatregelen opstellen.

We zullen zo snel mogelijk het nodige doen voor de samenstelling van de nieuwe algemene kamer. Uitspraken over de voorzitter en de leden laat ik voor u. Ik heb een rapport gekregen dat ik nog niet heb kunnen bestuderen, maar we zullen de gepaste conclusies trekken.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord en voor het snelle handelen, om zo snel mogelijk een uitweg uit de 'crisis' te vinden.

U zegt dat het ontslag van beide heren door de regering niet aanvaard werd. Betekent dat dat ze nog functioneren

en adviezen en eventueel boetes kunnen uitschrijven? Het is een tijdelijke situatie, maar men moet het zo snel mogelijk oplossen, om niet nog maanden te werken met gecrispeerde rechters, waardoor de pax media misschien snel zoek kan zijn.

Ik ben in ieder geval tevreden dat men heel snel heeft gereageerd. Het is ook belangrijk dat u in dit parlement verklaart dat niet de politiek de oorzaak is van het opstappen van beide heren, maar dat het blijkbaar om het intern functioneren ging.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister, ik ben blij dat u zich niet al te veel zorgen maakt over het hele verhaal, zo heb ik toch de indruk. Bij uw uitleg dat het ontslag een gevolg is van wat u 'interne spanning' noemt en niet van de kritieken die er de voorbije tijd waren, heb ik toch mijn twijfels.

Er is nog geen aanvaarding van het ontslag door de regering, maar ik denk dat we er wel mogen van uitgaan dat dit zal gebeuren. Ik ga ervan uit dat we binnenkort naar een nieuwe voorzitter en ondervoorzitter zullen moeten zoeken. Mijnheer de minister, uw woordvoerder zei in de krant dat we ergens naar vervangers zullen moeten zoeken. Dat bevestigt mijn vermoeden. Als dat gebeurt, zou ik er toch op willen aandringen dat u uitkijkt naar een zeer strenge selectie. We mogen niet vergeten hoe we in deze situatie terechtgekomen zijn. Beide heren zijn volgens u opgestapt vanwege interne spanning, maar ik denk dat de buitenwereld ervan uitgaat dat het gebeurd is naar aanleiding van kritiek op bepaalde, in de ogen van velen onbegrijpelijke, uitspraken van de VRM. Tegen deze uitspraken kwamen niet alleen de omroepen gezamenlijk in het verzet, maar ook in dit huis was er geen begrip voor.

Mijnheer de minister, mag ik vragen om bij een eventuele aanstelling van een nieuwe voorzitter en ondervoorzitter, wat volgens artikel 168 van de mediadecreten het prerogatief van de regering is, te vragen of ze tegen kritiek kunnen.

De voorzitter: Kunt u afronden, mijnheer Marginet.

De heer Werner Marginet: Tijdens de vergaderingen die we hadden met de VRT en de andere omroepen zijn er heel opmerkelijke uitspraken geweest van de VRM.

De voorzitter: Maak uw punt. U moet niet dat debat herhalen. Maak gewoon uw punt nu.

De heer Werner Marginet: Ik zou willen vragen dat aan dit euvel wordt verholpen en we inderdaad niet meer

in een straatje zonder einde blijven zitten, dringend werk maken van het oplossen van het probleem en dat door iedere partij verantwoordelijkheid wordt opgenomen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, ik vind het boeiend om te zien dat intern gekibbel nu blijkbaar de reden is van het feit dat de voorzitter en de ondervoorzitter opstappen, wat op zich al een boeiend en zeer interessant gegeven is.

Maar ik denk dat het niet alleen om een interne problematiek gaat. Ik ben verbaasd over de impact van de functie van voorzitter van de Vlaamse Regulator voor de Media en de bewegingsvrijheid van deze functie.

Ik heb een citaat bij uit de krant van vandaag, waarin iemand die voor de VRM werkt, zegt: "Als het publiek waar je voor werkt, laat weten dat je te streng en te conservatief bent, moet je daar toch eens naar luisteren. De voorzitter heeft tijdens zo'n discussie een paar keer het onderspit moeten delven en kon daar blijkbaar niet mee leven." Dat zijn niet mijn woorden, maar de woorden van iemand die werkt binnen de VRM, kennis van zaken heeft en zelfs nog aan mij les media heeft gegeven.

Als dat al wordt aangegeven, lijkt me dat interessant. Ik denk dat, zoals al aangehaald door de heer Decaluwe, de mediadecreten inderdaad het probleem zijn, want we zien heel de tijd dat er interpretatiemogelijkheden zijn en de VRM als politieagent heeft gereageerd en geageerd. Politieagent is dan nog het meest vriendelijke woord dat ik kan bedenken. In de middeleeuwen heette dat de inquisitie.

Als de heer Decaluwe het heeft over magistraten met een goed profiel, heb ik mijn bedenkingen, want de mensen die nu opstappen, hadden totaal geen voeling met de media. Het waren inquisiteurs, magistraten zonder visie. Het schoentje wringt bij de profielomschrijving van die heren. Waarom wringt daar het schoentje? Ze hebben een grote impact. Als het nu om een vereniging voor postzegelverzamelaars ging, had ik daar geen probleem mee, maar het is een agentschap, een pseudorechtbank, die boetes kan uitdelen en sancties uitvaardigen ten opzichte van een hele media-industrie in Vlaanderen. Die staat sowieso onder druk van het buitenland, daarom zouden de mediadecreten moeten worden aangepast.

Als een voorzitter zijn conclusies trekt, als een slechte verliezer, dan moet u dat ontslag aanvaarden. U moet daar niet over twijfelen en dat onmiddellijk tekenen. U moet zeggen: bedankt, salut en de kost, het was tof, u hebt er niets van gemaakt. Dat stoort me het meest in dit verhaal: u hebt hem niet ontslagen, hij vraagt zijn ontslag, maar ik verneem dat dat niet wordt aanvaard. Politiek of niet, dat interesseert me niet in de VRM. Ik wil

benadrukken dat het gaat om een pseudorechtbank, waar een voorzitter zoveel slagkracht heeft dat hij een heel agentschap in een negatief daglicht kan stellen. Er zitten capabele mensen in, die lijden onder wat de voorzitter heeft gecreëerd. We moeten daar eens heel goed over nadenken. Ik zal heel aandachtig bekijken welk profiel die nieuwe voorzitter moet hebben, onder voorwaarde dat u het ontslag aanvaardt. Persoonlijk denk ik dat een magistraat zonder mediavoeling daar niet op zijn plek zit. Het is dan een pseudorechtbank die denkt inquisitie te mogen spelen.

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, nu breekt mijn klomp. Er is in het verleden in de commissie voor Media aan bashing op de Vlaamse mediaregulator gedaan. Zoiets gebeurt wel meer in de commissie voor Media. Af en toe wordt er eens een ander slachtoffer gezocht.

De twee magistraten hebben ontslag genomen. Ik begrijp dat de heer Verstrepen en de heer Decaluwe graag zouden hebben dat ze ontslag hebben genomen omwille van de, overigens onterechte, kritiek die ze hebben uitgeoefend in de commissie. Er is echter een verklaring van de beide magistraten op Belga gezet omtrent de situatie binnen de VRM. Mijnheer Decaluwe, er zijn overigens geen drie maar twee magistraten. Het is spijtig dat we hierover in dit korte bestek moeten praten. Ik wil nog zeggen dat degenen die aan de oorzaak liggen van het feit dat er een Vlaamse regulator is, wat ik toejuich, en die op de regulator hebben geschoten, nu komen vragen of de regulator in de toekomst wel kan werken omdat er twee ontslagen zijn, dat moet je maar doen. Ik weet dat u er een andere mening op nahoudt, maar ik vind dat allesbehalve correct.

De heer Carl Decaluwe: Alle media-actoren praten daarover! Iedereen!

De heer Dany Vandebossche: Het is alles behalve correct dat u het proces maakt van twee mensen die ontslag hebben genomen en waarvan u beweert dat ze onbekwaam zijn. (*Opmerkingen/rumoer*)

Voor mij is de situatie zeer simpel, voor mij mag men tabula rasa maken van de raad van bestuur van de regulator. Zelfs al kan dat decretaal niet, dan moeten we het decreet maar wijzigen. U hebt er toch al zo lang op aangedrongen om het decreet te wijzigen. U zou het liefst hebben dat de regulator in slaap valt. Nu hebt u wat u wilt: hij ligt in slaap.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat een consequente mediapolitiek in Vlaanderen niet

kan. Nog niet zo lang geleden heeft heel het Vlaams Parlement geoordeeld dat er een onafhankelijk toezichtsorgaan op de media moest komen. Dat was terecht. We hebben dat mee gesteund vanuit de oppositie. Daar is een decreettekst voor gemaakt. Als ik me niet vergis, is die zelfs kamerbreed goedgekeurd. Iedereen vond dat goed, tot de mensen van dat orgaan begonnen te doen waarvoor ze waren aangesteld, namelijk toezicht uitoefenen en op een bepaald ogenblik optreden. Het is niet aan mij als parlementslid om uitspraken te doen over een controlerend orgaan. Eigenlijk zou het parlement zichzelf bijna censuur moeten opleggen wat dit betreft. Het zou zich ervoor moeten hoeden daarover te spreken. Op het ogenblik dat dit orgaan begint op te treden, ontstaat er hier groot tumult en worden mensen persoonlijk aangepakt tijdens hoorzittingen. We hebben daar altijd zeer consequent tegen gereageerd, niet omdat we die mensen of die uitspraken geweldig vinden, maar omdat we een consequente politiek blijven volgen.

Vlaanderen heeft gekozen voor een onafhankelijk toezichtsorgaan dat decretaal gemachtigd is om op te treden. Als Vlaanderen of het Vlaams Parlement vindt dat het niet meer kan, dan moeten er maar decreetswijzigingen worden voorgesteld. Dan moet u niet in het wilde weg beginnen te schieten op die mensen, om daarna vast te stellen dat het niet werkt en dat ze opstappen. Mijnheer Decaluwe, ik vind dit getuigen van een ongelooflijke politieke onbekwaamheid. U bent daar deels mee verantwoordelijk voor, samen met de heer Verstrepen, die trouwens ook nog belanghebbende partij is. Hij heeft immers nog altijd een zaak bij het commissariaat. (*Opmerkingen van de heer Jurgen Verstrepen*)

Deze mensen zorgen er nu voor dat dat orgaan dat werd opgericht, niet kan werken. Ik vind dat niet kunnen. Het parlement moet consequent blijven. Het heeft dat goedgekeurd. Als ik me niet vergis, gebeurde dat unaniem. Alle fracties hebben het goedgekeurd. Alle aanwezigen vonden het een goede zaak. Op het ogenblik, echter, dat er een aantal oprispingen komen, wordt dit onderuit gehaald. Zo is het niet mogelijk voor de media-actoren om te werken. Het maakt de mediapolitiek onmogelijk. Daar moeten het hele Vlaamse Parlement en de mensen die de bal aan het rollen hebben gebracht, eens goed over nadenken. (*Applaus bij Groen!*)

MOTIE VAN ORDE

Persoonlijk feit

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Verstrepen bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, ik ben geschokt door de platvloersheid van de politiek van een aantal mensen, die ons beschuldigen van een aantal zaken. Ik zal niet voort in detail treden. We hebben ons de hele tijd gericht op de inhoud. We hebben niet gezegd dat de VRM moet worden opgeheven. We hebben alleen het functioneren in vraag gesteld, omdat de hele mediasector, van de kleinste regionale tot de grootste nationale zender en tot om het even welke radio, heeft geprotesteerd tegen de werking van de VRM. De beide heren gaan daar waarschijnlijk aan voorbij. Dat zal dan wel zijn redenen hebben. Zij waren sowieso de buiksprekers van de rest. Als zij de werking van een hele industrie willen negeren en ons dan doodleuk beschuldigen van een-tweetjes vanuit persoonlijke weet-ik-veel-wat, dan vind ik dat droevig voor de politiek. Ik wil de bal dan meteen terugkaatsen. Ik vind het trouwens niet gepast van een voorzitter van de commissie voor Media dat hij dergelijke uitspraken doet.

De voorzitter: De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche: Mevrouw de voorzitter, het is niet omdat ik voorzitter van de mediacommissie ben, dat ik hier niet vrij het woord kan voeren. Anders moet ik mijn mond houden tijdens dat voorzitterschap. Als er hier een plenaire vergadering is, dan doe ik mijn mond open als ik dat wil. De heer Verstrepen zou dat beter moeten weten dan wie ook, want hij draagt dat hoog in het vaandel.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Voor de duidelijkheid, ik heb niet gezegd dat de heer Vandenbossche geen spreekrecht heeft. Hij moet dat niet omdraaien.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de correcte werking van de Vlaamse Regulator voor de Media na het recente ontslag van de voorzitter en ondervoorzitter (*Voortzetting*)

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik ben het niet eens met degenen die de ontslagnemende voorzitter aanvallen. Hij heeft zijn werk correct en plichtsgetrouw gedaan. Het is zijn taak

om samen met de regulator ervoor te zorgen dat de decreten worden nageleefd. Als de decreten voorbijgestreefd zijn en gewijzigd moeten worden, is dat een taak van het parlement.

De VRM is nog jong, daar zijn we het over eens. De media kunnen blijkbaar niet om met deze nieuwe instelling. Ze zijn jaren lang gewend geweest om zonder controle hun gang te gaan. Het parlement wou en wil een onafhankelijke regulator. Trouwens, daar zijn we toe verplicht door Europa. De VRM heeft omkaderende maatregelen nodig. De instelling heeft geen beleidsvisie kunnen ontwikkelen. Verder zijn er geen richtlijnen voor het sanctiebeleid. Daar wordt aan gewerkt. Ik vind dat belangrijk. Ten derde moet er een interne regeling van tucht, orde en collegialiteit komen, met andere woorden een regeling van deontologie. Wie zou denken dat dit geleid heeft tot een onwerkbaar situatie, heeft het mis. Alle beslissingen van de VRM zijn, ondanks de interne spanningen, tot nu toe in consensus genomen.

Tot slot, de voorzitter en ondervoorzitter hebben in hun ontslagbrief niet gerept over externe kritiek, ze verwijzen enkel naar interne spanningen. Mij is enkel bekend wat ze aan Belga hebben verklaard. Ik kan enkel die motieven weergeven. Als er andere factoren een rol gespeeld hebben, dan weet ik dat niet.

Dit is een formele akte van de regering. De regering heeft hen benoemd, alleen de regering kan hun ontslag formeel aanvaarden. Ik stel dat niet in vraag, maar ik kan dat niet alleen. We zullen nu heel snel een nieuwe voorzitter en ondervoorzitter aanstellen.

Deze moeilijkheden hebben mij doen besluiten dat we hoogstwaarschijnlijk de decreten zullen moeten bijstellen. Er zullen interne regelingen moeten worden uitgewerkt die men kan hanteren bij discussies en conflicten over het beleid.

De heer Carl Decaluwe: Ik heb niet gereageerd op de aanvallen van goede collega's. U moet weten, ook de CD&V-fractie is voor een mediaregulator. We hebben dat mee goedgekeurd.

De werking is echter faliekant verkeerd gelopen. Ik treed de heer Verstrepen daarin bij. Als heel de mediasector, van klein Pierke tot de grote multinationals, allemaal zeggen dat er een probleem is, dan moet men de moed hebben om daar naar te luisteren. Dat had de voorzitter van de VRM niet. Hij heeft het bij een gedachtewisseling nog verklaard: ik voer uit wat u goedgekeurd hebt.

Men heeft hem geconfronteerd met de zaak Discovery Channel. Men heeft hem gezegd dat hij dat kon vermijden. We hebben hem gevraagd hoe het zat met Belga-comtelevisie. Hij kon enkel verwijzen naar het contract.

Staat een contract misschien boven een decreet? Dat bewees dat hij niet goed bezig was.

Alles is vermijdbaar. Men kan een cameraman opdragen om te gaan neerliggen op zijn rug en zo te gaan filmen. Dan krijgt men enkel de blauwe lucht te zien. We moeten voor de VRM mensen zoeken die met zin voor realiteit de wetgeving proberen toe te passen, in overleg en proactief. Dat moet de bedoeling zijn.

Het is goedkoop dat collega's komen beweren dat we eerst het Vlaams Commissariaat voor de Media om zeep hebben geholpen en dat we nu hetzelfde doen met de VRM. Wij doen gewoon consequent ons werk. We stellen vragen bij onregelmatigheden. Mijnheer Vandenbossche, u kunt nu niet beweren dat het VCM onbesproken was. Mijnheer de minister, we hebben er alle vertrouwen in dat u dit dossier behoorlijk zult afronden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan kinderopvang en het wegwerken van de wachtlijsten

ACTUELE VRAAG van de heer Tom Dehaene tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over inkomensgerelateerde ouderbijdragen in de kinderopvang

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het voorstel om de bijdrage voor de kinderopvang inkomensgebonden te maken

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, collega's, gisteren hadden we tijdens een fractievergadering in het kader van de VOKA-stage, de CEO van Care op bezoek. Care is een groot poetsbedrijf uit het Antwerpse, en heeft net zoals alle andere bedrijven een groot probleem met het vinden van werknemers. Laaggeschoold en in de buurt van Antwerpen, je zou denken dat daarvan nog een pool aan werkzoekenden is.

Een van de grote problemen volgens de CEO was het vinden van kinderopvang. Er is een gebrek aan kinderopvang in een sector waar vooral vrouwen werk

zoeken. Als je vandaag werk vindt, vind je morgen in de gesubsidieerde sector zeker geen opvang. In de niet-gesubsidieerde sector betaal je al gauw 20 euro per dag, dat is 400 euro per maand. Een maandwedde van een laaggeschoolde in de schoonmaaksector bedraagt zo'n 1200 euro. Als je een derde van je wedde aan kinderopvang moet besteden, blijf je thuis.

Mijnheer de minister, u onderkende het probleem naar aanleiding van het onderzoek van Kind en Gezin dat dit bevestigt. Een op tien mensen vindt geen kinderopvang, en in de steden nog veel minder. U wilt dat oplossen met maatregelen die laaggeschoolden met lage inkomens voorrang geven in de gesubsidieerde sector. Dit is absoluut niet werkbaar op het terrein.

Ik geef een concreet voorbeeld. Mijn dochter is hoger opgeleid, heeft een vaste job en weet dat er weinig kinderopvang is. Ze heeft zich ingeschreven toen ze twee maanden zwanger was. Mijn kleindochter is nu acht maanden oud, en mijn dochter staat nog steeds op de wachtlijst van de crèche in onze buurt. Om de maand informeert ze of er plaats is, want momenteel heeft ze een paar dagen opvang bij een onthaalmoeder, die echter geen opvang doet tijdens de schoolvakanties. Ze hoopt dus dat er op 1 juli een plaats in de crèche vrijkomt. Anders heeft ze grote problemen.

Stel dat ze na 18 maanden wachten op de eerste of tweede plaats staat en dat men plots zegt dat er een aantal mensen waren uit de voorrangscategorie die ze ertussen schuiven. Mijnheer de minister, uw system is voor de kinderdagverblijven absoluut niet werkbaar. U kunt zeggen dat u dat zult oplossen in het kader van een lokaal overleg, maar dit is morrelen in de marge.

Uw coalitiepartner sp.a – een mens zou soms vergeten dat die partij in de meerderheid zit – heeft vanmorgen via de media laten weten dat de discriminatie eindelijk moet worden weggewerkt in hoofde van de ouders die nu wel inkomensgebonden bijdragen betalen in de gesubsidieerde, en de volle pot betalen in de niet-gesubsidieerde kinderopvang. Ik volg hen daarin, maar ik zie niet goed in hoe u dat zult betalen.

Minister Vandenbroucke zou komende vrijdag een voorstel doen. Misschien heeft hij ergens een ezel staan – je kunt nooit weten – die het geld tevoorschijn tovert. Het is weinig realistisch om de 40 percent zelfstandige kinderopvang plots te gaan subsidiëren zoals de 60 percent gesubsidieerde kinderopvang.

Daarom hebben wij een ander voorstel, mijnheer de minister. U subsidieert nu sommige voorzieningen wel, andere niet. Dat is een discriminatie van de voorzieningen, maar vooral van de ouders die er terecht moeten. Wij stellen een omschakeling naar een persoonsgebonden financiering voor. Geef elke ouder met een kind

tussen 3 maanden en 2,5 jaar een budget. Wie veel verdient krijgt een klein budget, wie weinig verdient een groot budget. Zo kunnen ze betaalbare kinderopvang op hun maat inkopen, of het nu in een gesubsidieerde voorziening is of in een zelfstandige opvang.

Mijnheer de minister, u moet ophouden met allerlei kleine maatregeltjes te nemen. Ik geef de sp.a gelijk. Het is nu tijd om serieuze maatregelen te nemen. Meer middelen vrijmaken, zodat de wachtlijsten in de kinderopvang worden weggewerkt. In dat verband kondigde u gisteren aan dat u 8,5 miljoen euro extra zult vrijmaken. Zijn dat dezelfde 8,5 miljoen euro die u al in februari hebt beloofd, of is dat bovenop? Hoe wilt u op korte termijn de discriminatie van de ouders wegwerken, die soms een inkomensgebonden en soms een vaste bijdrage moeten betalen?

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de voorzitter, deze morgen viel ik bijna uit mijn bed bij het horen van het nieuws. Voor alle duidelijkheid: dat lag aan mijn radio. *(Gelach)*

Ik viel bijna uit mijn bed, want gisteren verspreidde de minister een perscommuniqué over de wachtlijsten binnen de kinderopvang en over de tijd die sommige mensen nodig hebben om een plaats te vinden. Daarvan ben ik niet geschrokken, want ik was daarvan al op de hoogte. Ik schrok van het bericht in een van de populaire kranten waarin men deed alsof de Vlaamse Regering zou hebben beslist om 20 miljoen vrij te maken voor privécrèches. Ik probeer om het beleid van de minister goed op te volgen, ook in de commissie, en ik doe dat trouwens samen met heel wat collega's, maar over die 20 miljoen had ik nog niets gehoord. Ik vond het dan ook een vreemde titel in de krant, maar ik weet dat titels soms misleidend kunnen zijn en daarom heb ik ook het artikel gelezen. Het zou om een voorstel gaan dat vrijdag aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd.

Ik betreur dat de kwestie op deze manier wordt aangekaart, maar aan de andere kant ben ik wel tevreden dat onder meer de viceminister-president en zijn partijvoorzitter ons bijtreden in het pleidooi om meer middelen vrij te maken voor meer inkomensgebonden kinderopvang, voor gesubsidieerde plaatsen. Dat bewijzen de initiatieven die de minister gisteren al heeft aangekondigd en nogmaals extra in de verf zette naar aanleiding van de cijfers over de wachtlijsten – u weet dat ik dit woord niet graag gebruik. Hij vertelde dat er 350 bijkomende plaatsen komen, 800 binnen de gesubsidieerde. Het overgrote deel van de bijkomende middelen die de minister in de wacht kon slepen, gaat dus naar bijkomende plaatsen, waarvoor een inkomensgebonden bijdrage moet worden betaald. We zijn ervan overtuigd dat er meer van die plaatsen moeten zijn.

Ik vind het een beetje vreemd dat nu 20 miljoen zou worden vrijgemaakt, niet voor de bijkomende plaatsen, waar volgens de cijfers nood aan is, maar om de plaatsen die er zijn bij commerciële initiatieven, extra te ondersteunen. Volgens mij is er nood aan bijkomende plaatsen en vooral aan bijkomende plaatsen waarvoor de bijdrage inkomensgebonden is. We moeten dat pad verder blijven bewandelen, zeker wegens de stijging van het aantal geboortes, een stijging die niemand had verwacht. We moeten bijgevolg de geboortepremie of -bonus in het aantal plaatsen kinderopvang blijven nastreven en dus voldoende nieuwe plaatsen creëren.

Mijnheer de minister, ik heb twee specifieke vragen, maar ik hebt ze samen gezet in één vraag omdat dat verplicht is. Wat is de eventuele budgettaire consequentie en wat is de organisatorische consequentie, want uiteraard gelden onder meer bij het opvragen van documenten andere regels voor minicrèches dan voor andere plaatsen?

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, collega's, we konden deze morgen in een krant lezen dat de vraag wordt gesteld om meer inkomensgebonden te werken in het licht van de kinderopvang. Wij weten allemaal dat er een immens tekort aan kinderopvang is. Dat is duidelijk. Of het probleem zal worden opgelost met een omvorming van de private sector in een gesubsidieerde sector, daar stellen wij ons toch fundamentele vragen bij. Volgens ons zal daarmee niet tegemoetgekomen worden aan het tekort aan plaatsen, want daardoor wordt de taart herverdeeld, maar niet groter gemaakt. Wij willen een grotere taart.

Vanuit Open Vld wil ik deze problematiek vanuit een andere invalshoek bekijken. We weten dat een plaats in de gesubsidieerde sector de overheid immens veel geld kost, namelijk 10.000 euro. Daartegenover staat dat een plaats in de zelfstandige kinderopvang, in de minicrèches, 518 euro kost. De rekening is dus snel gemaakt.

En dan vind ik dat we die piste moeten durven bewandelen en moeten kijken of we niet meer ondersteuning moeten bieden in die sector. Op die manier zullen er meer plaatsen vrijkomen. Die bijkomende plaatsen in de gesubsidieerde sector kunnen dan gaan naar die mensen die het vandaag wat moeilijker hebben.

Het prijsverschil is immens: 518 euro per plaats tegenover 10.000 euro, dat betekent dat de ene 20 percent minder krijgt dan de andere. Daar moeten we toch even over nadenken.

De Open Vld-fractie wil hier graag twee voorstellen doen – wij doen dat hier, en niet in de krant. We willen

vragen om de maximumcapaciteit van de minicrèches, die vandaag vastligt op 22 plaatsen, los te laten. Als minicrèches vandaag die grens van 22 plaatsen overschrijden, verliezen ze immers hun 518 euro per plaats. Daarom blijven ze nu allemaal staan op 22 plaatsen, terwijl ze eigenlijk perfect bijkomende plaatsen zouden kunnen creëren en er zelfs vragende partij voor zijn.

Daarnaast vind ik dat we privé-initiatieven moeten ondersteunen bij de bouw van de voorzieningen. We pleiten daarbij niet, zoals bij andere voorzieningen, voor bouwsubsidies, maar voor een waarborgregeling. Voor de initiatiefnemers is dat enorm belangrijk. Zij worden vandaag immers geconfronteerd met banken die daar zeer weigerachtig tegenover staan. Dat is precies wat men in Nederland gedaan heeft om het probleem van de kinderopvang op te lossen, en daar heeft die aanpak tot een immense groei geleid.

Mijnheer de minister, hoe staat u tegenover het voorstel dat vandaag werd gelanceerd? Bent u bereid om meer middelen te investeren in het ondersteunen van privékinderopvanginitiatieven? Kunt u zich vinden in onze voorstellen, namelijk het loslaten van de 22-norm voor de minicrèches en het promoten en uitbouwen van de waarborgregeling?

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, collega's, in Vlaanderen worden er meer kinderen geboren dan het Vlaamse regeerakkoord in 2004 voorspeld had. De opstellers ervan gingen ervan uit, gesteund door advies van het NIS, dat het tanende geboortecijfer in Vlaanderen zich zou voortzetten en dat er geen bijkomende geboortes te registreren zouden zijn.

De werkelijkheid heeft die voorspelling ingehaald. Op jaarbasis worden er 1600 kinderen meer geboren dan voorspeld. Als je kijkt naar de tranche van 0 tot 3 jaar, zorgt dat in totaal voor 9000 bijkomende kinderen die een beroep zouden kunnen doen op voorschoolse kinderopvang. We leven inderdaad in een samenleving waarin bijzonder veel ouders, zeker in Europees opzicht, een beroep doen op de formele kinderopvang. Ongeveer 40 percent van de ouders drukken de formele wens uit dat ze voor hun kinderen een formele kinderopvang willen. 9000 bijkomende kinderen, dat betekent dus dat je 3600 extra plaatsen nodig hebt.

In het regeerakkoord was gesteld dat we, om de Lissabonnorm te halen, 5000 bijkomende plaatsen moesten creëren. Maar omdat regeren vooruitzien is en omdat je rekening moet houden met de realiteit, kun je stellen dat we 5000 plus nog eens 3600 plaatsen moeten creëren.

Die plaatsen zijn nu al gecreëerd. In de voorschoolse sector zijn sinds 2004 bijna 9000 plaatsen bij gekomen.

Iedereen die het heeft over tekorten, moet weten dat de Vlaamse Regering haar engagement is nagekomen. Bovendien heeft zij bij de uitvoering daarvan rekening willen houden met het feit dat er extra kinderen geboren worden.

Er zijn echter tekorten. Je moet hemel en aarde bewegen om aan een plaats te geraken. Mevrouw Vogels, ik veronderstel dat uw dochter in Antwerpen woont. Het is inderdaad zo dat die problematiek zich nog scherper stelt in stedelijke omgevingen. Het is dan ook geen toeval dat ik er bij het uitbreidingsbeleid voor heb gekozen om in de drie grote steden Brussel, Antwerpen en Gent een voorafname te doen. Ik wil daar 10 procent van het uitbreidingsbeleid inzetten.

We stellen vast dat negen ouders op de tien een plaats vinden, weliswaar vaak pas na veel te lang zoeken. Gemiddeld moeten ouders dertien contacten nemen voor ze een plaats vinden. Eén ouder op de tien vindt helemaal geen opvang en moet een alternatief zoeken. In het slechtste geval moeten zij afstand doen van hun baan of vorming. Dat gebeurt in twee of drie gevallen op de honderd. Dat is niet aanvaardbaar.

Wat de suggesties betreft die in de krant en in het parlement worden geformuleerd, luister ik met bijzonder veel sympathie naar mensen die extra geld van de Vlaamse overheid ingezet willen zien in de sectoren van welzijn en kinderopvang. Ik wil daar mijn bijzondere waardering voor uitdrukken. Sinds de zomer van vorig jaar dring ik aan op het invoeren van wat wij de kinderbonus noemen. Dat betekent een demografische aanpassing van de budgetten aan het aantal kinderen.

In het onderwijs wordt meer geld uitgetrokken naarmate er meer kinderen onderwijs volgen. Bij de kinderopvang is dat jammer genoeg niet het geval. Het lijkt me een goede zaak dat mensen pleiten voor meer geld voor de kinderopvang. Ik wil daarbij heel concreet de nadruk leggen op die één ouder op de tien die geen plaats vindt. Voor die mensen is het een magere troost te weten dat die negen andere ouders die wel een plaats hebben gevonden, dat op een goedkopere manier kunnen. Voor hen is een plaats prioritair.

Het gaat hier om een sociale kwestie. De groep van de lage inkomens, de eenoudergezinnen en de mensen met een lage opleiding zijn ruim vertegenwoordigd in die groep van één ouder op tien die geen plaats vindt.

We moeten vooral inzetten op meer capaciteit. Er wordt 9,3 miljoen euro ingezet in 2008. We hadden voorzien in 1 miljoen euro extra in de initiële begroting; tijdens de begrotingsaanpassing hebben we daar nog 8,3 miljoen euro aan toegevoegd. Met die 9,3 miljoen kunnen 3600 plaatsen worden gerealiseerd. Dat gebeurt voor een groot deel in de zelfstandige sector, maar wat de budgettaire inspanningen betreft, ook voor een groot deel in de

gesubsidieerde sector waar wordt gewerkt met bijdragen van ouders die gebonden zijn aan het inkomen.

Mevrouw Van der Borgh, er is een verschil van 1 op 17 tussen een plaats in de zelfstandige sector en een plaats in de best gesubsidieerde kinderdagverblijven. Dat verschil wordt goedge maakt door de ouders die een veel zwaardere bijdrage betalen, tot 25 euro per dag. De vraag is nu of we het verschil tussen wat ouders betalen in de zelfstandige sector en wat ouders betalen in de gesubsidieerde sector, ongeveer 8 euro per dag, niet kunnen goedmaken. De heer Dehaene vraagt zich af wat dat zou kosten. Ongeveer 33.000 kinderen worden opgevangen in de zelfstandige sector. Het gaat dus over een bedrag van 266.000 euro per dag.

Eerlijk gezegd, denk ik toch dat de meeste ouders meer dan 100 dagen een beroep moeten doen op kinderopvang. 150 dagen lijkt me een periode die meer in de buurt komt. Daaruit kunt u dan ook min of meer opmaken wat de kostprijs zou zijn. Misschien is dat wel het honderdvoudige of honderdvijftigvoudige van 266.000.

Mijn stelling is dat moet worden ingezet op de capaciteit. We doen dat vandaag al via het creëren van meer plaatsen dankzij die 9,3 miljoen euro. Als er meer marge is, moeten we nagaan of we iets kunnen doen aan de financiële toegankelijkheid voor iedereen.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister, voor dit huis is het wellicht een ontstellende vaststelling te moeten zien dat de kroonprins, die voor de vierde keer vader is geworden, heel wat navolging krijgt in Vlaanderen. De invloed van het koningshuis is blijkbaar veel groter dan die van het regeerakkoord. In het akkoord werd immers niet in die groei voorzien.

Minister Frank Vandenbroucke: Wij schrijven het goede nieuws niet in het regeerakkoord. We laten dat komen.

Mevrouw Mieke Vogels: Maar mijnheer Vandenbroucke toch! Ik ben blij dat u hier bent. Ik vroeg me daarnet af af wat u volgende vrijdag op tafel zou leggen. Ik ben zo benieuwd. Het zal toch minstens over die kinderbond gaan, hoop ik! Ik zal de minister van Welzijn een beetje helpen.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik kan u troosten. Ik heb niet tot vrijdag gewacht.

Mevrouw Mieke Vogels: U gaat het nu aankondigen! En aan ons of aan de journalisten? Aan Villa Politica waarschijnlijk. Zo gaat dat nu eenmaal!

Mijnheer de minister, voor het regeerakkoord opgesteld was, was er natuurlijk het verkiezingsprogramma van uw partij. In dat programma stond zwart op wit dat

CD&V ervoor zou zorgen dat alle wachtlijsten binnen het jaar weggewerkt zouden zijn: de situatie zou vlotjes worden aangepast aan de realiteit in Vlaanderen. Uit het onderzoek van Kind en Gezin blijkt dat negen op de tien mensen een plaats vinden. Dat wil echter ook zeggen dat 10 percent geen plaats vindt. Daarbij komen dan nog de mensen die niet eens een plaats beginnen te zoeken. Die plaatsen zijn absoluut nodig om de jobs voor laaggeschoolden in te vullen. Die mensen zoeken niet eens omdat de plaatsen zo duur zijn.

Ik ben blij met elke bijkomende cent die naar kinderopvang gaat. Op deze manier komt u er echter niet.

U hebt niet gereageerd op mijn voorstel om over te stappen van een financiering van voorzieningen naar een financiering van de ouders. Dat zou veel eerlijker zijn. Elke ouder krijgt dan dezelfde subsidie. Dat voorstel is het enige dat een oplossing biedt om op een vrij korte termijn de bestaande discriminatie weg te werken.

Minister Steven Vanackere: Ik weet dat het niet gebruikelijk is om aan een volksvertegenwoordiger een vraag te stellen. Maar slaat dat dan ook op de ouders die zelf voor hun kinderen zorgen?

Mevrouw Mieke Vogels: Ik wil daar wel op antwoorden. Daarover moeten we het debat aangaan. In de zorgverzekering doen we dat wel. We financieren de mantelzorg wel. Bij de kinderopvang is dat op dit moment niet realistisch.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het Vlaamse regeerakkoord, dat ik steeds op zak heb, spreekt over 5000 plaatsen en de Barcelonanorm. We zitten daar gelukkig al boven. Anders zou de termijn om een plaats te vinden nog veel langer zijn.

Uiteraard juichen wij het toe dat er bijkomende middelen zijn en dat daarbovenop nog middelen gevonden kunnen worden.

Ik onderstreep dat we een goede mix van verschillende opvangvormen belangrijk vinden. Ook de onthaalmoeders hebben een zeer belangrijke functie. Hetzelfde geldt voor de grootouders, die nergens in de statistieken zijn opgenomen.

Als er extra middelen zijn, dan moeten we goed nadenken of we die inzetten om meer plaatsen te creëren. U hebt dat – terecht – al gedaan. Daarbij moet dan vooral gekeken worden naar werkzoekenden of mensen die het moeilijk hebben om het bedrag voor een privé-initiatief te betalen.

Indien er bijkomende middelen zijn, wil mijn partij alle mogelijkheden in overweging nemen. Ik weet ook dat

we met 20 miljoen bijlange niet toekomen. Ik wil echter toch onderstrepen dat de onthaalmoeders vragende partij zijn voor een beter statuut en een betere vergoeding. We mogen dat toch ook niet vergeten.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik heb evenwel geen duidelijke reactie op onze voorstellen gekregen. Ik heb het hier dan in eerste instantie over mijn vraag over de waarborgregeling. De waarborgregeling biedt ons immers de mogelijkheid inzake ondersteuning een enorme stap voorwaarts te zetten. Dit hoeft ons trouwens niet veel te kosten, want de waarborgregeling bestaat al. Alleen blijkt de sector deze regeling niet te kennen.

Wat de ondersteuning betreft, kunnen we nog een tandje bijsteken en een aantal plaatsen creëren die niet veel geld moeten kosten. Wat geld betreft, wil ik nog opmerken dat we blij zijn dat de minister bijkomende middelen heeft gevonden. Ik zou de minister willen vragen met die bijkomende middelen zo veel mogelijk plaatsen te creëren.

Tot slot vind ik dat we het net geschetste denkspoor moeten durven bekijken. Ik verwijs hier naar de taart die ik als beeldspraak heb gehanteerd.

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: De problemen met het tekort aan kinderopvang zijn duidelijk nog niet van de baan. Eind 2006 heeft de sector zelf verklaard dat er nood is aan 15.000 bijkomende plaatsen. De minister trekt nu 9,3 miljoen euro uit om 3600 plaatsen te creëren. Daarmee zijn we nog niet waar we moeten zijn.

Ik wil hier nog een bijkomend element van het debat vermelden. Uit alle gegevens blijkt dat de Vlaamse Regering onvoldoende zicht heeft op de nood aan kinderopvang. De Vlaamse Regering weet niet waar het probleem net rijst. De vorige minister van Welzijn, minister Vervotte, heeft dit in haar antwoord op een interpellatie van mevrouw Dillen overigens toegegeven. Blijkbaar staat enkel vast dat er een grote algemene behoefte is. Ouders vinden vaak geen opvang of moeten zich vaak tevreden stellen met een opvang die niet volledig aan hun behoeften beantwoordt. Voor de ouders leidt dit in elk geval tot grote problemen. Ze moeten vakantieperiodes verschuiven, jobs weigeren en deeltijds gaan werken. Zoals de minister daarnet heeft verklaard, is dit onaanvaardbaar.

Mijnheer de minister, in welke mate kunt u de behoeften concreet en lokaal meten? Eenmaal dit is geweten, zou u het aanbod hierop kunnen afstemmen. Hebt u zicht waar plaatsen nodig zijn en om hoeveel plaatsen het gaat? Waarom voert u geen centraal registratiesysteem in? Een dergelijk systeem zou u immers een

duidelijk zicht op de juiste omvang en locatie van de wachtlijsten bieden.

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Ik wil eerst en vooral benadrukken dat we heel blij zijn met de geplande uitbreiding en met de aangekondigde bijkomende maatregelen. De minister wil de capaciteit in de kindercrèches tot 80 percent invullen. In se houdt dit een uitbreiding binnen het bestaande aanbod in.

Hoewel we hier blij mee zijn, willen we benadrukken dat er volgens ons een spanningsveld tussen de gesubsidieerde en de niet-gesubsidieerde sector is. We moeten dit spanningsveld wegwerken. Het bestaan van het spanningsveld wordt trouwens bevestigd door het onderzoek dat de minister aanhaalde. De mensen die geen kinderopvang vinden, bevinden zich vaak in een maatschappelijk zwakkere positie. De wachtlijsten binnen de erkende, gesubsidieerde kinderdagverblijven zijn veel langer dan de wachtlijsten binnen de privésector. Dit betekent dat mensen vaak een gesubsidieerde, betaalbare plaats zoeken, maar niet vinden.

In tegenstelling tot wat mevrouw Van der Borght voorstelt, houdt de maatregel die wij voorstellen geen vrijblijvende subsidiëring van de gesubsidieerde sector in. We willen geen blanco cheque geven. We willen het sociaal gedrag van de niet-gesubsidieerde sector compenseren. Indien de niet-gesubsidieerde sector zich sociaal gedraagt, zich aan een sociale tarifiering houdt en rekening houdt met het feit dat kinderen soms ziek zijn, kan deze sector in onze ogen een compensatie ontvangen.

Dit is een sociale maatregel waar niemand tegen kan zijn. We moeten het mattheuseffect echt tegengaan. Mijnheer de minister, ik hoop dat u zult ingaan op onze vraag naar discussie daarover en dat u ons daar vrijdag een positief antwoord op zult kunnen geven.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw Van der Borght, ik ben in mijn antwoord onvoldoende ingegaan op uw terechte opmerking dat we moeten kijken hoe we met de bestaande capaciteit meer ouders een oplossing kunnen bieden. Ik wil u geruststellen dat we daar met Kind en Gezin zeer ernstig mee bezig zijn, niet alleen in de voor-schoolse maar ook in de buitenschoolse sector. Voor de zomer zullen we voor de dag komen met voorstellen om precies de bezettingsgraad op te trekken daar waar er reeds plaatsen zijn die de Vlaamse overheid met veel of weinig geld helpt te ondersteunen. Het is een formidabele paradox om vast te stellen dat in een sector waar er wachtlijsten zijn, er in sommige gevallen bezettingsgraden zijn die niet eens 80 percent halen. Dat is een goede manier om meer ouders te kunnen helpen.

Er wordt gesproken over meer ondersteunende maatregelen voor de zelfstandige sector, zoals de waarborg-

regeling. Ik stel voor om daarover verder van gedachten te wisselen in de commissie. Ik geloof dat een antwoord altijd een variëteit of mix van voorstellen moet zijn. Het kan onmogelijk met slechts een model tot stand komen. We moeten dus ook de zelfstandige sector aanmoedigen. Mevrouw Roex, ik geloof niet dat mevrouw Van der Borght bedoelde dat er blanco cheques moeten gaan naar de sector. Ik heb integendeel gehoord dat ze vindt dat dat een belangrijk onderdeel kan zijn van een antwoord. Uiteraard mag de kwaliteitsvraag niet uit de weg worden gegaan.

Mijnheer Strackx, ik moet u tegenspreken. U citeerde uit een vorige interpellatie en zegt dat de Vlaamse Gemeenschap het eigenlijk niet weet. We zullen de studie met genoeg in het parlement bespreken als u dat wilt. De studie van Kind en Gezin die is uitgevoerd door een extern bureau laat net toe om een duidelijker zicht te krijgen op de wachtende of zoekende ouders. Het is een vaststelling dat 90 percent van de ouders een oplossing vindt waarmee ze tevreden is. Een klein percentage geeft te kennen wel een oplossing gevonden te hebben, maar stelt ook dat die niet perfect beantwoordt aan hun verwachtingen. Deze cijfergegevens zijn beschikbaar en kunnen het beleid verder ondersteunen.

Het was de ambitie van het regeerakkoord om de Barcelonanorm te realiseren met 5000 extra plaatsen. Vandaag reeds – en we zijn nog niet aan het einde van de legislatuur – zijn die 5000 plaatsen plus het effect van de stijgende geboortecijfers gerealiseerd. Er is ten aanzien van 2004 meer aanbod. Het is wel zo dat er nauwelijks landen in Europa zijn waar zo vaak een beroep wordt gedaan op de formele opvang als in Vlaanderen. Er zijn niet heel veel landen in Europa waar 40 percent ouders een beroep willen doen op formele opvang voor hun kinderen. Het overgrote deel van de Europese lidstaten heeft veel lagere percentages. We moeten daar de conclusie uit durven trekken dat grootmoeders, mevrouw Vogels, minder dan vroeger beschikbaar zijn om de opvang te realiseren. Het is dan ook een goede zaak dat de heer Dehaene er nog eens op wijst dat we heel veel te danken hebben aan onze grootmoeders. We moeten hen ook blijven aanmoedigen om mee te zorgen voor de kinderopvang van onze jongsten.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister, er zijn ook grootvaders. Mijn man zorgde voor de kinderen en vangt nu zijn kleinkinderen op. Ik hoop dat dit voor u ook goed is.

We halen de Barcelonanorm alleen dankzij de zelfstandige opvang. Op basis van de gesubsidieerde plaatsen alleen halen we die niet.

Ten derde: is de toegenomen vraag naar professionele kinderopvang het gevolg van het feit dat grootmoeders

minder opvangen? Ik denk dat niet. We moeten dat in de commissie eens uitpraten. In andere landen duurt het ouderschapsverlof veel langer. Misschien moeten we daarover eens praten, in plaats van alle kinderen vanaf drie maanden plus één dag naar de professionele opvang te brengen. Op dat punt ben ik vragende partij.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de kritiek van de VAB op de coördinatie van wegenwerken

ACTUELE VRAAG van de heer Flor Koninckx tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de coördinatie van en communicatie bij wegenwerken

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, we weten dat we geen omelet kunnen maken zonder eieren te breken. Elk wegenwerk veroorzaakt ernstige hinder. Het is evenwel harde realiteit dat de coördinatie van wegenwerken te wensen overlaat.

In oktober 2006 ondervroeg ik de huidige minister-president al over die slechte coördinatie, naar aanleiding van de spectaculaire stijging van het aantal klachten over wegenwerken, van 272 in 2004 tot meer dan 2000 in 2006. De huidige cijfers kunt u me wellicht bezorgen. De huidige minister-president antwoordde me toen dat er concrete maatregelen werden genomen en dat hij prioriteit zou geven aan de oprichting van het Provinciaal Coördinatiepunt.

Sinds december 2007 is dat coördinatiepunt er: www.wegenwerken.be. Spijtig voor de automobilisten, maar van een coördinatie is absoluut nog geen sprake. Terecht klaagt de automobilistenvereniging VAB aan dat het onbegrijpelijk en onaanvaardbaar is dat tegelijk met de wegenwerken aan de E17 en de E34 ook wegenwerken worden uitgevoerd op de alternatieve routes. Als u dat een goede coördinatie noemt, dan kan ik niet meer volgen.

De files die daarvan het resultaat zijn, hebben gevolgen op economisch en ecologisch vlak, en ook op het vlak van de veiligheid. Die files doen zich voor tot grote wanhoop van de weggebruikers die opnieuw onnodig in de files staan. Volgens het Neutraal Syndicaat voor Zelfstandigen is het probleem onder meer te wijten aan het feit dat het coördinatiepunt wel aanbevelingen mag doen, maar geen

dwingend advies kan geven, en ook aan het feit dat nog steeds een groot aantal gemeenten niet zijn aangesloten bij het coördinatiepunt. Dat laatste leidt ertoe dat het nog steeds voorkomt dat een bepaalde straat soms tot drie keer na elkaar wordt opengebrouwen, met alle ellende voor de klanten en de handelaars.

Ik zwijg dan nog over het zwaar wegvervoer dat door de wegwerkzaamheden geregeld over wegen en bruggen wordt gestuurd die daarvoor niet geschikt zijn. Dat kan levensgevaarlijke situaties creëren. FEBETRA zegt dat op het terrein nog steeds geen betere coördinatie kan worden vastgesteld. De federatie klaagt het gebrek aan informatie aan. U zult moeten toegeven dat er iets moet veranderen: het kan zo niet langer.

Bent u bereid om de wetgeving aan te passen opdat de coördinatiepunten dwingend advies kunnen verlenen aan de opdrachtgevers van wegenwerken? Welke extra maatregelen zult u nemen om tot een betere coördinatie van de wegenwerken en een betere informatieverschaffing aan alle actoren te komen?

De voorzitter: De heer Koninckx heeft het woord.

De heer Flor Koninckx: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik zal het hele verhaal niet overdoen. De VAB heeft wat geklaagd over samenvallende wegenwerken op de E17 en de N70. Ook ik vind dat spijtig. Ik vind dat we dat moeten vermijden.

FEBETRA heeft bij monde van Rik Pauls van de bond van de mensen die uitzonderlijk vervoer doen, zijn beklag gedaan. Ik vind dat zeer terecht want uitzonderlijk vervoer is een zeer delicate materie. Als er op de E17 wordt gewerkt en op de ring rond Gent en tegelijk de tunnel in Zelzate wordt gesloten, dan staan die mensen voor onoverkomelijke problemen. Dit zijn grote problemen die ernstig moeten worden aangepakt.

Er zijn ook nog kleine, onderliggende problemen zoals naburige gemeenten die wegenwerken plannen zonder dat ze dit van elkaar weten waardoor het verkeer hopeeloos in de war loopt.

In elke provincie is er in de administratie één coördinator aangesteld om de wegenwerken op te volgen en te coördineren in de provincie. Als je de problemen op de E17 bekijkt, weet je dat dit niet altijd lukt. De coördinator is ook verantwoordelijk voor het doorgeven van de werken in zijn provincie aan het Coördinatiepunt Wegenwerken Vlaanderen.

Ik stel vast dat het CPW niet tot de administratie behoort, maar dat het CPW is uitbesteed aan een studie-bureau ARCADIS. Ik vind het jammer dat onze eigen administratie dat niet kan doen. Wat zijn de voorwaarden van die samenwerking met ARCADIS? Hoeveel

wordt aan ARCADIS betaald? Wat is de duurtijd van het contract? Wat zijn de resultaten van het werk dat ARCADIS tot nu toe al heeft geleverd? Wat is de effectiviteit? Hoeveel krijgen we als gemeenschap terug?

Noch de gemeenten, noch de rioleringsbedrijven die werken uitvoeren, zijn verplicht om zich in te schrijven bij het CPW. Zolang er geen verplichting is van samenwerking, zullen er altijd hiaten blijven. Is er geen mogelijkheid om de deelname aan het coördinatiepunt dwingend te maken zodat communicatie en coördinatie mogelijk worden?

U mag me straks niet antwoorden dat er eigenlijk geen probleem is. Ik heb vernomen dat er vrijdag een overleg met u is gepland. Dat bewijst dat er wel een probleem is. Ik zou graag weten met wie dat overleg zal gebeuren en wat uw bedoeling is.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, we hebben gisteren van een aantal organisaties klachten over wegenwerken gehoord.

Ik zou graag het kader nog eens schetsen. Er zijn middelen beschikbaar voor de wegen, namelijk 360 miljoen euro. 100 miljoen euro daarvan is bestemd voor de heraanleg van zwarte punten, 260 miljoen euro voor wegenwerken. Dat kan gaan van doortochtwerken tot werken van algemeen onderhoud. Er zijn in dit parlement resoluties ingediend om dat bedrag drastisch te verhogen omdat er een onderhoudsachterstand van de wegen is. Een inhaaloperatie is dus dringend.

Ook het tweede uitgangspunt is niet onbelangrijk. We hebben allerlei soorten werken. Er zijn heel kleine herstelwerkjes, bijvoorbeeld een putje vullen of een voeg langs de weg dichtmaken. Er zijn onderhoudswerken, bijvoorbeeld een nieuwe toplaag aanbrengen. Die werken duren niet zo lang, maar brengen al wat meer hinder met zich mee op de weg, want men moet bijvoorbeeld al eens een rijstrook afsluiten gedurende een bepaalde periode. Er zijn ook werken die een volledige herinrichting beogen van een bepaald punt, bijvoorbeeld een kruispunt. Die vragen natuurlijk grote omleidingen. Tot slot zijn er ook structurele werken aan onze hoofdwegen, bijvoorbeeld onze autosnelwegen.

We hebben verschillende soorten werken en de budgetten moeten eigenlijk omhoog, dus het aantal werken zal stijgen in de toekomst.

Het derde uitgangspunt, dat we ook niet uit het oog mogen verliezen, is dat Vlaanderen geen stabiel klimaat heeft. De wegenwerken moeten we noodgedwongen uitvoeren gedurende enkele maanden, tussen maart en september. Dan zijn we min of meer zeker dat we de

werken kunnen uitvoeren. We moeten niet proberen om asfalt te gieten in december of januari, want dan zijn de centrales gewoon gesloten. Het aantal maanden waarin we kunnen werken, is beperkt, en in die periode kan het soms wel eens drie of vier dagen na elkaar regenen. Ook voor de werken zelf kunnen we niet zeggen dat we starten op dag één en eindigen op dag tien. Dat zijn de knelpunten waarmee we geconfronteerd worden.

Rekening houdend met die omstandigheden – en ook in het verleden zijn daarover al vragen gesteld – heeft mijn voorganger, de huidige minister-president, gezegd dat we bij voorrang werk maken van provinciale coördinatie. Hij heeft de daad bij het woord gevoegd, want eind 2006 is er inderdaad een opdracht uitgeschreven om een coördinatiepunt wegenwerken op te richten. Dat is gemakkelijk gezegd, maar het is niet zo gemakkelijk gerealiseerd, mijnheer Koninckx. Er moet immers eerst een module ontwikkeld worden, een databank waarin alle wegenwerken ingevoerd worden. Er is een webapplicatie nodig die aangeeft dat er een conflict ontstaat tussen een aantal wegenwerken, en er moet een bepaalde module ontwikkeling worden over hoe we daarmee omgaan. Wat is een conflict? Is een werkje dat twee dagen duurt en gelijktijdig gebeurt met een groter werk op een parallelweg een conflict? Wellicht wel. We moeten daar dus een aantal parameters voor uitwerken.

Er is beslist om die werken niet in eigen beheer te doen, maar een algemene offerteaanvraag uit te schrijven en het extern uit te besteden. Het aanmaken van de websitetool, het zoeken hoe best een module wordt ontwikkeld enzovoort, werd uitbesteed. ARCADIS Gedas heeft na onderzoek en jurering uiteindelijk de opdracht gekregen.

De opdracht loopt voor twee jaar en is gestart in 2007. Het eerste jaar was bedoeld om de module zelf te ontwikkelen. Dat is dus de webtoepassing, hoe we daarmee omgaan en het inbrengen van de wegenwerken in het systeem. We zijn uiteraard gestart met de wegenwerken van het Vlaamse Gewest. Hoe kunnen we die invoeren? Hoe gaan we detecteren wat een conflict is en wat niet? Dat geheel werd eind vorig jaar afgewerkt. In december 2007 konden we van start gaan met de website www.wegenwerken.be.

Het doel van de website is dubbel. Mensen die willen weten welke wegenwerken er op korte of langere termijn gepland zijn, kunnen we op die manier informeren. De kern is te proberen tot een betere coördinatie te komen tussen verschillende wegenwerken die gebeuren op verschillende niveaus.

Wat zijn de resultaten na vier maanden werken? Het is misschien niet onbelangrijk dat we dat eens van dich-

terbij bekijken. Er zijn vandaag een kleine 2000 werken ingebracht in het systeem. Dat is niet niets. Daaruit zijn in totaal 4500 conflictrapporten gekomen. Dat zijn meldingen dat er mogelijk een probleem is.

Wat gebeurt er dan? Per provincie is er een persoon aangesteld door het studie bureau, die fulltime bezig is met het oplossen van die knelpunten. Die meldt dat er een conflict is en helpt dat conflict oplossen. Deze taken worden nu uitgevoerd.

Het contract loopt ten einde na twee jaar, dus op het einde van dit jaar. Dan moet de Vlaamse overheid beslissen om ofwel de aanbesteding door een derde te laten doen ofwel de taken te integreren in de diensten van het Agentschap Wegen en Verkeer. Dat zal eind dit jaar of begin volgend jaar beslist worden.

Ik kom tot de specifieke situatie van gisteren. Men schreeuwt nu moord en brand. Ik kan daar deels inkomen en zal u straks zeggen waarom. Eerst wil ik duidelijk maken dat de werken die zagezegd met elkaar conflicteren, één onderhoudswerk van een beperkte duur en een aantal kleinere herstelwerkjes van vier tot vijf dagen betreffen. De vraag stelt zich wat men moet doen: moet men al die werken uitstellen in de tijd of moet men nagaan of we op een haalbare manier tot een redelijke combinatie kunnen komen van die werken? Dat is bij elk van die werken gebeurd. Men heeft geoordeeld dat het ging om een haalbare combinatie. Het is niet omdat op de E17 wordt gewerkt, dat we op de N49 geen onderhoudswerken kunnen doen. Daarenboven zullen we vanaf de zomer zeer grote onderhoudswerken doen op de snelweg in Sint-Niklaas. We moeten ervoor zorgen dat de kleinere werken klaar zijn tegen dat ogenblik. Deze coördinatie is gebeurd. Dat is de reden waarom nu een aantal kleinere werken plaatsvinden. Ik ben het dus niet eens met de stelling dat er geen coördinatie is gebeurd.

Het tweede aspect is de communicatie. Men kan zijn best doen om te coördineren, men moet er ook voor zorgen dat er wordt gecommuniceerd dat er werken zullen gebeuren, hoe die zullen gebeuren en wat de ideale omleiding is. Neem het probleem van Zwijnaarde vorige week: daar was goed gecoördineerd en het is goed verlopen, want men was vroeger klaar dan afgesproken, maar dan hoor je natuurlijk niemand roepen. We voelen aan dat we naast de coördinatie moeten proberen beter te communiceren. Wat dat betreft is er absoluut verbetering in zicht. Voor het eerst zal zeer binnenkort elke provinciale afdeling van het Agentschap Wegen en Verkeer een eigen communicatieambtenaar hebben die zich bezighoudt met een goede communicatie van de werken die zullen gebeuren, met een motivering. Die zal ook ter beschikking staan van lokale overheden en van andere vraagstellers omtrent wegenwerken. We moeten betere communicatie verzorgen, en dat zal dus ook gebeuren. Dat zal ook aan de orde komen op de vergadering die vrijdag zal plaatsvinden.

Er is ook gevraagd hoe het zit met de gemeenten. Het Coördinatiepunt Wegenwerken is gestart eind december vorig jaar. De VVSG heeft zijn volle medewerking daarin verleend. Men is nu de gemeenten aan het aanspreken om de wegenwerken in het bestand in te brengen. Mijnheer Koninckx, vandaag hebben in Vlaanderen 245 gemeenten zich geëngageerd om hun wegenwerken in het systeem te brengen. Dat is geen evidente keuze van die gemeenten. Ze willen wegenwerken uitvoeren en staan ook onder druk van de bevolking om werken te doen. We beschikken al over een heel pak conflictportages van gemeenten die zeggen dat ze hun werken een of anderhalve maand zullen uitstellen omwille van werken op het gewestwegennet. Het is uiteraard de bedoeling om alle 308 Vlaamse gemeenten mee te krijgen in het systeem. Het systeem werkt nu vier maanden. De gemeenten zijn nu aan het intekenen, en zijn hun wegenwerken in het systeem aan het stoppen, laten we nu eens rustig kijken hoe de komende maanden het Coördinatiepunt evolueert en kijken tot welke betere afspraken we kunnen komen met de gemeenten vooraleer we weer een nieuwe verplichting opleggen.

Tot slot verwijs ik naar een initiatief in samenwerking met de minister-president, dat een aanzet kan zijn tot een veel meer doorgedreven samenwerking met de gemeenten: het is de bedoeling dat op relatief korte termijn het Generiek Informatieplatform Openbaar Domein

(GIPOD) ter beschikking wordt gesteld van de gemeenten waarbij alle kabels, leidingen en alles wat er op het openbaar domein aanwezig is, in een databank terechtkomt.

Als we daar eenmaal in zullen slagen, zullen we natuurlijk veel beter dan vandaag kunnen coördineren en communiceren. Ik hoop dat dat binnen een paar maanden werkelijkheid kan zijn. Dan kunnen we inderdaad nagaan hoe we op een minder vrijblijvende wijze tot een intense samenwerking met de gemeenten kunnen komen.

Tot slot wil ik nog zeggen dat ook de nutmaatschappijen zich hebben ingeschakeld in dit systeem. Zij brengen nu ook hun werken aan het openbaar domein in.

Mijnheer Huybrechts, u had ook nog een vraag over het zwaar vervoer en de communicatie met FEBETRA. Dat is inderdaad een knelpunt. Die communicatie moet beter. U weet dat vergunningen voor uitzonderlijk vervoer per traject worden gegeven. Het zou eigenlijk niet mogen dat er een vergunning voor een traject wordt gegeven waarvan is geweten dat het uitzonderlijk vervoer daar niet langs zal kunnen. Ik erken dat dat gebeurt. Het gebeurt veel meer niet dan wel, maar er zijn inderdaad calamiteiten gebeurd. Dat moeten we oplossen. Dat is soms vrij moeilijk. Ik weet niet of u al

eens een dergelijk transport hebt gezien. Er komen dergelijke transporten voorbij aan mijn deur. Ik ken die dus wel. Dat gebeurt meestal 's nachts. Dat is een bijzonder lang transport, dat niet zomaar langs elke weg kan voorbijgaan. Voor de wegbeheerder is het een probleem om daar een alternatieve route voor te vinden. Maar goed, ik zal mee in overweging nemen dat er ter zake nog calamiteiten bestaan. Ik hoop dat die in de toekomst zo veel mogelijk worden uitgesloten.

De heer Pieter Huybrechts: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik neem er akte van dat u zult proberen beter te communiceren met FEBETRA, wat zeker nodig zal zijn.

Onze fractie, het Vlaams Belang, is zowel in de plenaire vergadering als in de commissies steeds een voorstander geweest van een goed onderhoud van de wegen, en zelfs van een verhoging van het wegbudget. Tot onze spijt moeten we immers nog altijd vaststellen dat 15 procent van de verkeersongevallen te wijten is aan de slechte staat van het wegdek. Wat dat betreft, krijgt u zeker onze volledige steun.

Alleen rijst de vraag of, als er werken worden gedaan op een bepaald tracé, het nodig is om dan ook net werken uit te voeren op de alternatieve route. Dat zou toch veel beter op elkaar moeten worden afgestemd. Heel veel organisaties en instanties wachten in spanning af welke verbeteringen zullen worden aangebracht. Om het met de simplistische taal van mevrouw Vogels te zeggen: "Geen bla bla bla, maar boem boem boem."

De heer Flor Koninckx: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar ik heb geen antwoord gekregen op de vraag hoeveel het contract met ARCADIS kost. Hoeveel krijgen die mensen om daar een coördinator te zetten, die de telefoon opneemt en eens belt om te zien of twee werken niet kunnen samenvallen, en die de website opstart? Hoeveel heeft dat tweejarige contract ons gekost?

Mijn fundamentele bedenking blijft. Eigenlijk heeft dat coördinatiepunt geen enkele bevoegdheid om op een bepaald ogenblik een beslissing te nemen over de oplossing voor een probleem. Eigenlijk kan het geen enkele fundamentele beslissing nemen. Het kan wat overleg plegen. Stel dat er een conflict met betrekking tot werken ontstaat tussen twee partijen, bijvoorbeeld een gemeente en het gewest, dan kan niemand daarin een beslissing nemen. Als die twee partijen voet bij stuk houden, dan zullen ze nog steeds hun werken gelijktijdig uitvoeren. Of dat coördinatiepunt er nu is of niet, als de betrokken partijen niet van hun standpunt afwijken, dan zal dat conflict blijven bestaan en krijgen we het niet opgelost. Wie kan de eindverantwoordelijkheid krijgen om een fundamentele beslissing te nemen als er echt een zwaar conflict dreigt?

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, het zou natuurlijk van weinig respect voor de gemeentebesturen getuigen, mocht er op de ene of andere wijze aan de autonomie van de gemeenten worden geraakt. Als een gemeente morgen beslist een bepaald werk uit te voeren, dan is dat het goed recht van de gemeente.

Mevrouw de minister, het verbaast u misschien, maar ik wil u feliciteren dat dat coördinatiepunt nu van de grond is gekomen.

Dit opzet kent een heleboel kinderziektes. Daar is nog werk aan de winkel. Ik vind het nogal kort door de bocht van een werk te nemen op de E34, de N49 en de E17 en daarmee de vraag rond het coördinatiepunt van de tafel te vegen. Ik ben al jarenlang lid van de VAB, maar hier zoekt de organisatie wellicht de publiciteit. Als de bond op de radio komt, is dat immers gratis publiciteit voor de automobielsector. U hoeft het niet met mij eens te zijn. Men moet eerst een volledige evaluatie maken. Hoeveel van dit soort verkeerssituaties waar coördinatieproblemen optraden, zijn al voorgekomen?

Als 245 gemeentes van de 308 al aangesloten zijn bij het CPW, mogen we fier zijn op onze gemeentes. Een stad of gemeente als Lo-Reninge, Herstappe en dergelijke heeft wellicht geen behoefte om bij het coördinatiepunt aan te sluiten. Herstappe is een mooi voorbeeld. Het gaat daar om een doodlopende straat. De gemeente regelt dat zelf.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Frans Peeters: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, wellicht is iedereen pleitbezorger voor een betere coördinatie van werkzaamheden. Maar nog geen week geleden werd hier gepleit voor een versnelde realisatie van fietspaden langs gewestwegen. Ik geloof dat dezelfde sprekers op de tribune stonden. Er werd vorige week een resolutie goedgekeurd om versneld de inhaaloperatie van onderhoud en structureel onderhoud van gewestwegen te realiseren. We zitten met een historisch deficit. Dat vraagt budgettaire inspanningen, en de uitvoering kost tijd. De aanpak van de zwarte punten werd vijf jaar geleden opgestart en is nog niet afgerond. Er staan nog heel wat werkzaamheden op de plank. De minister heeft verwezen naar de weersomstandigheden. Als we alles optellen en realistisch blijven, dan moeten we beseffen dat we nog in geen jaren klaar zijn met alle openbare werken. Als we willen komen tot betere doorstroming, meer veiligheid voor het wegverkeer en de zwakke weggebruiker dan moeten die investeringen gebeuren. Als de regering daarbij een coördinatiepunt opzet, kunnen we dat alleen maar toejuichen. We

moeten dat zelfs ondersteunen vanuit het parlement, en met de medewerking van de gemeenten. Het is in elk geval al een succes: na vier maanden zijn 245 gemeentes al bereid gevonden om het CPW te steunen. Dat is een goede start. We moeten nog een hele weg afleggen om tot een optimale coördinatie te komen. Uiteraard zal geen enkel openbaar werk zonder problemen verlopen.

Komt er voor elke provincie een coördinatiepunt? Komt er dan per provincie ook een communicatieambtenaar? Coördinatie en afstemming der werken kan men via overleg realiseren. Maar een uniforme informatieverstrekking, zowel op het lokale als het provinciale niveau, zal nog een grotere rol spelen. De berichten van de gemeentelijke communicatieverantwoordelijken over openbare werken moeten afgestemd zijn met de coördinatieverantwoordelijke en omgekeerd. Tegenstrijdige berichten zijn uit den boze.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Koninckx, in de aanbesteding staat een budget ingeschreven van 400.000 euro in 2007 en 400.000 euro in 2008. U hebt het laatdunkend over “het opnemen van wat telefoontjes”. Dat budget dient voor de ontwikkeling van de website, voor het opzoeken en inbrengen van alle Vlaamse wegenwerken en voor het ontwikkelen van een conflictmodel.

Ik zal het nog eens herhalen: waarom zijn de werken rond Gent niet als conflictpunt weerhouden? Het gaat om kleine ingrepen en herstelwerken en over één groot werk.

Misschien moet dat wel worden bijgestuurd. Daarenboven zit er een personeelskost in. Per provincie is er een coördinator, die de werken coördineert, en een contract heeft met Arcadis. De communicatoren worden aangevraagd via de agentschappen.

Mijnheer Koninckx, u vroeg waarom dat niet meer dwingend is. De heer Peumans verwijst naar de autonomie van de gemeenten. Als een gemeente wegenwerken inbrengt, en er is een conflict, dan is het aan de gemeente en het gewest samen om na te gaan wat wel of niet haalbaar is. Het gaat niet over wie de baas is. Iedereen zal met hinder worden geconfronteerd. Het zou ook nuttig zijn om inzage te hebben in de conflictrapporten zodat we zien hoe er wordt gecommuniceerd.

In West-Vlaanderen zijn bijvoorbeeld bepaalde structurele onderhoudswerken uitgesteld omdat er andere werken bezig zijn, onder andere op gewestwegen. Misschien krijg ik over zes maanden de kritiek dat ik die zo belangrijke onderhoudswerken heb uitgesteld. Dat wordt dus uitgesteld om een betere coördinatie te garanderen en minder hinder te hebben. We zullen nooit kunnen uitsluiten dat er toch kleinere werken gebeuren op parallelwegen van grote assen.

Ik beweer vandaag niet dat alles vlekkeloos verloopt. Het coördinatiepunt staat in de kinderschoenen, maar de

wil is aanwezig om een stap voorwaarts te zetten. Ik hoop dat ik hier over een half jaar met een positief rapport zal staan. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Flor Koninckx: Mijnheer Peeters heeft natuurlijk gelijk dat we nog lang niet klaar zijn. Daarom juist is het zo belangrijk dat het coördinatiepunt er is en dat het doet wat het moet doen, coördineren. Laten we dat steunen en zorgen dat er zo weinig mogelijk conflicten zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Felix Strackx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het overleg met de federale overheid betreffende de geplande btw-verhoging bij aankoop van gronden en panden

ACTUELE VRAAG van de heer Ludo Sannen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het overleg met de federale overheid betreffende de geplande btw-verhoging bij aankoop van gronden en panden

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, vorige week hebben we gedebatteerd over de plannen om voortaan btw te heffen op bouwgrond die wordt verkocht samen met een nieuwbouwwoning. Die federale plannen zouden vooral de Vlaamse kopers treffen, niet het minst omdat de bouwgrond in Vlaanderen driemaal duurder is dan in Wallonië. Een Vlaamse koper zou voor een modale woning gemiddeld 15.000 euro meer betalen. Hij zou ook niet kunnen genieten van het abattement voor starters, dat 15.000 euro bedraagt. Hij zou ook vroeger betaalde registratierechten niet in mindering kunnen brengen en helemaal niet kunnen genieten van de meeneembaarheid.

Mijnheer de minister-president, ik heb vorige week gezegd dat de federale plannen niet ingegeven zijn door het fameuze Europese Breitsohl-arrest, wat minister Reynders ons oorspronkelijk wilde wijsmaken, maar dat ze alles te maken hebben met de wens van het Waalse Gewest om voortaan de btw die ze betalen voor de sanering van hun vervuilde fabrieksterreinen, te kunnen recupereren. Dat zou hen een voordeel opleveren van vele tientallen miljoenen euro, zeker als we

weten dat er in Wallonië zo'n 3500 vervuilde fabrieks-terreinen liggen.

Toen ik dat vorige week zei, zat men mij hier een beetje verbaasd aan te kijken. Mijn bewering werd ondertussen vanuit verschillende hoeken bevestigd, in de eerste plaats min of meer door federaal minister Reynders zelf in de federale Kamer, maar ook door u, mijnheer de minister-president. U vertelde vrijdag na afloop van de ministerraad aan een krant: "Reynders stelde de maatregel voor alsof er geen speld tussen te krijgen was en België verplicht was zich aan te passen. De werkelijkheid blijkt heel anders te zijn." U betreurde dat men er een draai aan probeerde te geven. De conclusie is heel duidelijk: de Vlaamse kopers van nieuwbouwwoningen zullen betalen voor de sanering van de Waalse fabrieks-terreinen. Dat zal een nieuwe btw-transfer van Vlaanderen naar Wallonië tot gevolg hebben van tientallen, zo niet van honderden miljoenen. De vraag is wat er nu gaat gebeuren.

Het parlement heeft hier vorige week een resolutie goedgekeurd. Het is een resolutie die ons ontgoochelde omdat ze van niet erg veel politieke moed getuigde. (*Rumoer*)

De resolutie stelde dat de federale maatregel moet worden bijgestuurd, maar er staat niet bij in welke zin of richting dat moet gebeuren. Voor ons, mijnheer de minister-president, is bijsturen niet genoeg. Wij willen dat deze federale maatregel uit de federale programmawet wordt geschrapt. Zelfs al zou men erin slagen om de federale maatregel volledig te compenseren zodat het zowel voor de koper als voor de Vlaamse schatkist een nuloperatie wordt, dan blijft nog steeds de grote financiële transfer naar Wallonië bestaan. Dit zou voor ons geen goede maatregel zijn.

Na afloop van de ministerraad vorige vrijdag hoorden we stoerdere taal van de Vlaamse Regering. Minister Van Mechelen zei: "Reynders moet bakzeil halen". Het Nieuwsblad schrijft: "Dat er op de beslissing zelf niet zou worden teruggekomen, wordt in de Vlaamse Regering op hoongelach onthaald." Mijnheer de minister-president, u zei: "Die vlieger gaat niet op, dat is onvolgende." En viceminister-president Vandenbroucke zei: "Ik denk dat Reynders op zijn stappen zal moeten terugkomen." (*Rumoer*)

Ik kom tot mijn vraag.

De technische werkgroep kwam vorige vrijdag voor de eerste maal bijeen. Ik heb niet de indruk dat er al witte rook uit de schoorsteen is gekomen, maar ik had graag van u vernomen, mijnheer de minister-president, wat de eerste bevindingen van de technische werkgroep zijn. Hebben u en uw collega's in de Vlaamse Regering nog stappen ondernomen of nog overleg gepleegd met uw

collega's in de federale regering teneinde deze onzalige federale maatregel ongedaan te maken?

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het is nu wel duidelijk denk ik: minister Reynders heeft CD&V en Open Vld gerold met de programmawet. Eén voordeel: Open Vld had dat snel door en heeft een duidelijk standpunt ingenomen. Van CD&V was ik niet zo zeker toen ik de voorzitter ad interim dit weekend nog eens hoorde.

Mijnheer de minister-president, ik kan deze stelling ook baseren op een interessant artikel dat vandaag in De Tijd staat. Het stelt duidelijk dat het Breitsohl-arrest bij een vertaling naar België enkel van toepassing zou zijn op niet-beroepsoprichters, een kleine sector. Het zou dus helemaal niet van toepassing zijn op beroepsoprichters. Als dat klopt, dan is dit nogmaals een duidelijk teken dat de hoogdringendheid en noodzakelijkheid om de btw-regeling door te voeren, er niet is.

De Tijd verwijst overigens naar een Europees toegestane standstillclausule, waardoor de regelgeving van 1 januari 1978 nog van toepassing zou zijn.

Mijnheer de minister-president, wanneer uw partijvoorzitter blijft volharden in de boosheid en stelt dat dit gerealiseerd moet worden en de andere partijen zelfs verwijt dat ze dat nooit geïmplementeerd hebben, word ik ongerust. Het is immers niet alleen de heer Beke die dit stelt. Ook minister Reynders zegt duidelijk dat deze maatregel doorgang zal vinden. En premier Letermé zegt dan blijkbaar op een sussende toon dat ze er op 23 juni wel zullen uitkomen.

Zelfs als we al een regeling zouden vinden waarin we alle nadelige maatregelen voor Vlaanderen ongedaan kunnen maken, moeten we niet alleen bijkomende fiscale bevoegdheden hebben, maar moeten we ook eigen bijkomend decretaal werk doen om het te kunnen realiseren. De programmawet stelt dat deze btw-regeling op 15 augustus van kracht zou worden. Het is onmogelijk om dit decretaal werk dan al gerealiseerd te hebben.

Ik denk dan ook dat er wat de huidige programmawet betreft, voor de Vlaamse Regering maar één standpunt mogelijk is, namelijk de schrapping van deze artikelen uit de programmawet. Is dat, na het overleg en rekening houdend met de duidelijkheden die er nu gekomen zijn, ook het standpunt dat de Vlaamse Regering in de werkgroepen aanneemt en op 23 april zal innemen tegenover de federale regering? (*Applaus bij sp.a-spirit*)

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, je hebt altijd collega's die publiek gaan en collega's die hard werken en proberen te realiseren wat hier wordt afgesproken. U moet daar in de toekomst bij uw vraagstelling rekening mee houden, mijnheer Sannen, zeker wanneer u mij bevraagt. Wij werken hard en zoeken niet altijd de media op. Ik voer geen politiek om elke dag in de media te komen. *(Rumoer)*

Collega's, deze kwestie is op 23 maart in de Vlaamse Regering besproken, nog voor het allemaal in de kranten stond. Wij hebben toen afgesproken dat we overleg zouden vragen aan de federale regering, omdat deze maatregel, zoals hij was voorzien in het ontwerp van programmawet, voor ons onaanvaardbaar is. Wij hebben dan ook gemeld dat er overleg moest komen en dat het hoofdstuk in kwestie niet goedgekeurd mocht worden zolang de kwestie niet was uitgesproken.

Het overleg is nu nog steeds aan de gang. Op 23 april is er een overlegcomité. De houding van de Vlaamse Regering is dat deze maatregel, zoals hij voorzien is in het ontwerp van programmawet, in de zakken van de mensen zit, in de zakken van de Vlaamse Regering zit en op een fundamentele manier het beleid van de Vlaamse Regering inzake sociale correcties op de registratierechten wijzigt. Die drie elementen zullen in het verdere overleg een afdoend antwoord moeten krijgen. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Ik heb mij nog niet laten rollen, mijnheer Van Hauthem. En mocht dat toch gebeuren, dan zal ik het u zeggen.

Op 11 april is er een eerste technische werkgroep samengekomen, met mensen van het federale niveau, de verschillende Vlaamse kabinetten, Wallonië en Brussel. In die werkgroep is gevraagd wat de standpunten van de verschillende regeringen zijn.

Daar is toen het standpunt van de verschillende regeringen meegedeeld. U hebt gelijk dat we in België gebruik maken van de standstill. Dat betekent dat wij in België de wetgeving die bestond bij de invoering mogen doortrekken. Ik heb het dan meer bepaald over de registratierechten zoals wij die kennen in Vlaanderen. Wij mogen die doortrekken zolang die overgangperiode duurt. U maakt de nuance dat voor beroepsoprichters een wijziging wel mogelijk zou zijn.

In zijn antwoord van februari 2001 heeft minister Reynders naar die standstill verwezen. Er is geen urgentie inzake de toepassing van het arrest in België. Dat betekent niet dat we het vroeg of laat moeten aanpassen en er een oplossing aan geven.

Wanneer er een oplossing wordt gevonden, dan moeten we die drie uitgangspunten daarin terugvinden. Mijnheer Sannen, ik weet dat u dat samen met ons zult opvolgen.

Wanneer er geen afdoende oplossing komt, dan is de vraag voor een belangenconflict niet ver weg.

Op dinsdag 15 april hebben alle regeringen, ook de drie deelstaatregeringen, hun opmerkingen overgemaakt. Deze namiddag is er opnieuw een technische werkgroep bijeen om dat verder te bekijken. Wanneer er een oplossing zou komen in het ontwerp van programmawet, dan kan die pas worden goedgekeurd wanneer die drie belangrijke uitgangspunten daarin terug te vinden zijn. Zo niet is er een probleem vanuit het Vlaams Parlement met de resolutie en vanuit de Vlaamse Regering. Ik denk dat ik niet duidelijker kan antwoorden. *(Applaus bij CD&V en Open Vld)*

De heer Felix Strackx: Mijnheer de minister-president, ik vind uw antwoord nogal warrig en confuus. Wat ik vooral heb onthouden, zijn de drie elementen die u hebt opgenoemd. U vergeet echter een zeer belangrijk vierde element, met name de transfer van financiële middelen die hoe dan ook zou plaatsvinden van Vlaanderen naar Wallonië ter recuperatie van de btw op de sanering van de Waalse vervuilde fabrieksterreinen. Wanneer u gaat remediëren aan de maatregel zonder dat de maatregel volledig wordt geschrapt, blijft die transfer gewoon bestaan. We krijgen dan een nieuwe stroom van ontzettend veel financiële middelen bij die btw-recuperatie.

Ik wil u het Breitsohl-arrest voorlezen. Mevrouw Breitsohl wilde een garage openen. De kelder van de garage was al af. De vrouw had niet voldoende middelen voor die garage, wilde de garage verkopen en de btw daarop recupereren. Dat arrest gaat over bedrijfsgebouwen en is niet van toepassing op particuliere woningen.

Tot slot wens ik mijn vreugde en genoegens uit te drukken dat sp.a is afgestapt van haar spreidstand van vorige week en resoluut kiest voor ons voorstel, meer bepaalde de volledige schrapping van dit artikel uit de programmawet. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de minister-president, laten we niet rond de pot draaien. U zegt dat er geen urgentie is. Ik steun uw drie uitgangspunten. Het Vlaams Parlement heeft die ook in de resolutie naar voor gebracht.

De omzetting moet niet op korte termijn gebeuren. Er is een iets breder overleg en een iets bredere regelgeving voor nodig. Het kan dan ook niet dat deze artikelen in de huidige programmawet blijven staan. Dat is het enige duidelijke standpunt dat kan worden ingenomen.

Met deze programmawet kunnen we niet realiseren wat we willen realiseren. Het is niet enkel de federale

overheid die de regelgeving moet aanpassen. Ook Vlaanderen zal dat moeten doen.

Mijnheer de minister-president, ik ga er ook van uit dat het standpunt van de Vlaamse Regering is dat het nu niet kan, dat we de zaak nu niet kunnen realiseren, en dat dit ook niet hoogdringend is. Later kan via overleg een oplossing worden gevonden, waarbij uw drie uitgangspunten overeind blijven.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Ik zal heel kort zijn. De uitspraken van de heer Sannen verwonderen me enigszins. Van de heer Strackx begrijp ik dat: zijn partij zit in de oppositie.

Vorige week hebben we nog een voorstel van resolutie goedgekeurd. Daarin staat heel duidelijk dat we de zaak koppelen aan het overleg dat plaatsvindt in het Overlegcomité van 23 april. Mijnheer Sannen, u weet toch ook dat daaraan informeel overleg vooraf gaat. Het is op basis van de beslissing van 23 april dat we een standpunt zullen innemen. Als het nodig mocht blijken, zal mijn fractie in het federaal parlement haar goedkeuring niet geven aan de beslissing.

De heer Strackx heeft natuurlijk wel een punt als hij zegt dat er een bijkomende transfer ontstaat richting Wallonië. Dat valt niet te ontkennen.

Mevrouw de voorzitter, het verwondert me toch enigszins dat deze vraag wordt gesteld. Tussen vorige woensdag en vandaag is er eigenlijk niets veranderd.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de voorzitter, de heer Strackx en de heer Sannen hebben naar onze fractie verwezen. Het standpunt van CD&V is duidelijk. Gisteren heeft de Kamercommissie vergaderd over de programmawet. Normaal moest daarover gestemd worden. Die stemming is echter uitgesteld. Minister Reynders heeft verwezen naar het overleg met de gewesten.

De uitgangspunten die minister-president Peeters naar voor heeft gebracht – geen kostenverhoging voor degenen op wie de nieuwe regelgeving van toepassing is, geen negatieve impact op het Vlaamse budget, geen decretale wijziging – zijn ook de onze. Binnen dat kader moet een oplossing worden gevonden.

Vorige week heeft het Vlaams Parlement duidelijk gezegd dat als de huidige regeling behouden blijft, de meerderheid een belangenconflict zal invoeren. Minister Van Mechelen heeft dat expliciet gezegd.

In deze zaak maakt de heer Sannen deel uit van de oppositie. Ik begrijp de terechte bekommernis van de oppositie. Minister-president Peeters is zeer duidelijk. Zelden

heb ik een minister-president zo duidelijk weten antwoorden op een vraag over een federaal dossier. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

Hij was zeer duidelijk in zijn bemerkings over de belangen van de Vlaamse belastingbetaler, over de regeling in verband met de registratierechten. Hij verdient daarvoor een pluim. *(Applaus bij CD&V. Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik wil enkel herhalen wat ik vorige week heb gezegd. Als we naar de btw-regeling zouden overstappen, weten we wat de gevolgen zullen zijn. Het inkomen gaat dan niet meer naar de Vlaamse overheid, maar naar de federale regering. Door het verschil tussen de registratierechten en de btw, stijgen bovendien de prijzen van de huizen. Ook de sociale correcties in verband met het klein beschrijf, de meeneembaarheid en de belastingvrije schijf voor de eerste 15.000 euro zouden niet meer van toepassing zijn.

Mijnheer de minister-president, Open Vld blijft bij haar standpunt. Op de vergadering van 23 april moet u erop aandringen dat de regeling geen gevolgen mag hebben voor de burger, dat de lasten niet mogen verhogen, dat de sociale correcties moeten blijven bestaan. Het Vlaamse beleid, dat gericht is op de verwerving van de woning en op het creëren van mogelijkheden voor de burger, ook voor degenen met minder financiële slagkracht, moet verzekerd blijven.

Mijnheer Strackx, als democraten zijn we van mening dat we in eerste instantie voor overleg moeten kiezen. Indien dit op 23 april 2008 niets oplevert, kunnen we naar de andere middelen grijpen die tot onze juridische mogelijkheden behoren. We zijn in elk geval niet van mening dat we onmiddellijk een conflictmodel moeten hanteren. Overleg levert vaak meer op dan conflicten.

Minister-president Kris Peeters: Ik denk eigenlijk dat alles al is gezegd. Aangezien sommigen dit niet willen horen, herhaal ik nogmaals dat het artikel, zoals het nu in de programmawet is opgenomen, voor ons onaanvaardbaar is. De vraag is of dit artikel zwaar zal worden geamendeerd of dat een andere oplossing zal worden gekozen. Dit maakt deel uit van het overleg. Ik begrijp het onderdeel van de vraagstellers. Ik begrijp dat over dit onderwerp vragen worden gesteld. De heer Peumans heeft er echter terecht op gewezen dat de meerderheid een resolutie heeft goedgekeurd. In die resolutie wordt voor overleg gekozen. Op 23 mei komt het Overlegcomité samen. Na die vergadering zullen we samen onze conclusies trekken. Ik wil, samen met de overige leden van de Vlaamse Regering, al het mogelijke doen om verder overleg mogelijk te maken. Een oplossing moet in elk geval vertrekken vanuit de

drie uitgangspunten die de heer Van Rompuy net heeft vermeld. Zodra een voorstel op tafel ligt, zullen we onze conclusies trekken. Het huidige artikel in de programmawet is in elk geval niet aanvaardbaar.

De heer Felix Strackx: De toespraken van de verschillende vertegenwoordigers van de meerderheidspartijen nemen mijn ongerustheid niet weg. Ik blijf op een volledige schrapping van de artikelen aandringen. Ik vrees dat anders aan de regeling zal worden geprutst. Dit zou tot een klassiek Belgisch compromis leiden. We zijn dat gewoon. Hierbij wordt wat gegeven en genomen. Uiteindelijk blijven de transfers naar Wallonië bestaan.

De minister-president heeft verklaard dat de regeling geen financiële gevolgen voor de Vlaamse burger mag hebben. Een transfer naar Wallonië heeft echter, zelfs is dit niet rechtstreeks merkbaar, wel degelijk financiële gevolgen voor de Vlaamse burger. Het gaat om een uitbreiding van het geheel der transfers. De Vlaamse burger wordt hier sowieso door getroffen.

De heer Ludo Sannen: Ik wil me eerst tot de heer Peumans richten. Tussen vorige woensdag, de dag waarop de resolutie is goedgekeurd, en vandaag is een en ander gebeurd. De Vlaamse Regering heeft vergaderd. Technische werkgroepen zijn samengekomen. Belangrijke mensen, zoals de heren Reynders, Leterme en Beke, hebben verklaringen afgelegd. Het Vlaams Parlement moet waakzaam blijven. Ik wil geen conflict. Ik ben het eens met mevrouw Guns. Ik wil tot een oplossing komen voor de situatie in een belangenconflict uitmondt. De minister-president heeft duidelijk verklaard dat deze artikelen in de programmawet niet kunnen. Dit geldt ook voor ons. Deze artikelen moeten eruit.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voorstel van federaal minister van Werk Milquet inzake een mobiliteitspremie voor werkzoekenden en het standpunt ter zake van de Vlaamse Regering

ACTUELE VRAAG van de heer Gino De Craemer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het voorstel van federaal minister van Werk Milquet inzake een mobiliteitspremie voor werkzoekenden en het standpunt ter zake van de Vlaamse Regering

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, minister Milquet, de nieuwe minister van Werk van de federale regering, is van een beleidsnota Werk bevalen. Een van de uitschieters in dit document is het voorstel werkzoekenden uit een regio met een hoge werkloosheid een premie van 75 euro per maand te beloven indien ze in een regio met een lage werkloosheid werk zoeken en eventueel vinden. Dit is althans mijn samenvatting van het voorstel.

We kunnen daar de wenkbrauwen over fronsen. Deze maatregel is eerst en vooral onrechtvaardig. Het gaat ten tweede om de omgekeerde wereld en ten derde loopt er een communautaire draad door. De maatregel is onrechtvaardig want iemand die werk zoekt en uit een regio komt waar de werkloosheid laag is en gaat werken in een regio waar de werkloosheid laag is, krijgt die premie niet. Ik vraag me af hoe zo'n ingewikkelde maatregel zal worden geïmplementeerd.

Het is de omgekeerde wereld wanneer er bonussen worden uitgereikt aan diegenen die werk zoeken. Ik dacht dat wanneer iemand werkloosheidssteun kreeg, daar tegenover moest staan dat hij of zij beschikbaar is voor de arbeidsmarkt en dat die geacht wordt om al dan niet met hulp – in Vlaanderen gebeurt dat vrij intensief via de VDAB – naar een job te zoeken.

Als ik me afvraag wat de ratio is van een dergelijke maatregel, dan kom ik uit bij de communautaire draad. Dit is een federale maatregel die perfect op maat van Wallonië is gesneden. Dat is in het verleden nog gebeurd. Ik denk aan het Rosettaplan van mevrouw Onkelinx indertijd. Dat was een federale maatregel die perfect op maat van Wallonië was gesneden. Deze nieuwe maatregel is ook vooral op maat van de Waalse behoeften gesneden. Als deze maatregel er komt, krijgen we met een nieuwe transfer te maken, die niets zal oplossen, maar veel geld van Vlaanderen naar Wallonië zal sassen.

In het beleidsplan van minister Milquet staan nog andere zaken. Er staan plannen in in verband met kinderopvang, met opleiding en dergelijke meer. Dat zijn allemaal onze bevoegdheden. Als minister Milquet er dan nog bij zegt dat ze deze elementen voorstelt met de bedoeling om het debat over het overhevelen van de elementen van de arbeidsmarkt naar de regio's tegen te houden, dan is het plaatje rond. We zouden eerst kunnen zeggen dat deze maatregel ingewikkeld en moeilijk toepasbaar is. Als we de rest erbij lezen en de verklaringen van de minister horen, dan weten we wat de bedoeling is. CdH heeft blijkbaar niet voor niets mevrouw Milquet op de post werk gezet. Dat is immers een van de speerpunten van de Vlaamse Regering in de Octopusnota. Minister Milquet wil dat met deze maatregelen afblokken.

Men zal federaal geld gebruiken om iets te doen wat alweer op maat van Wallonië is gesneden. De

bedoeling is om het debat over de regionalisering van een aantal elementen inzake het arbeidsmarktbeleid af te blokken. Mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, wat denkt u inhoudelijk over deze maatregel? De Vlaamse Regering werkt al lang aan het intensifiëren van het activeren van werklozen. We zien nu een recuperatie door minister Milquet op federaal vlak met de bedoeling om het debat over de regionalisering van het arbeidsmarktbeleid te blokkeren. Wat denkt u ervan dat deze maatregelen worden aangekondigd om het debat over dat luik van de staatshervorming te blokkeren? Als die maatregelen van kracht worden, zijn we veraf van de copernicaanse revolutie waar de minister-president het zo graag over heeft.

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, in tal van kranten hebben we inderdaad kunnen lezen dat de Belgische minister van Werk, mevrouw Milquet, een premie wil geven aan werklozen die in een andere regio willen gaan werken. In de pers is te weinig aan bod gekomen dat het wel degelijk gaat over werklozen die in een streek met hoge werkloosheid wonen en gaan werken in een regio waar veel werk is.

Het gaat onder andere en vooral om de potentiële kiezers van mevrouw Milquet: de Brusselaars die in Vlaanderen of Waals-Brabant gaan werken. Ook de mensen uit Henegouwen die in West-Vlaanderen aan de slag kunnen, zullen ervan profiteren. Maar de Vlamingen die in Brussel gaan werken, blijven in de kou staan.

De N-VA is uiteraard een voorstander van arbeidsmobiliteit. Uiteraard willen we dat de Waalse en de Brusselse werkloosheidsgraad daalt. Onze Vlaamse bedrijven kunnen bij de arbeidsmobiliteit vanuit een ander gewest alleen maar wel varen. De mobiliteitspremie die mevrouw Milquet voorstelt, is echter onaanvaardbaar. Ik som u een aantal redenen op.

Stimuleert minister Milquet op die manier de werkgevers? Volgens mij niet. Stimuleert ze ons of de werkgevers om de taal- en mobiliteitsproblemen op te lossen door meer middelen te geven? Volgens mij niet. Is de wortel van het probleem een loonkloof? Neen, want doorgaans gaat het over goedbetaalde jobs in Vlaanderen, zoals de jobs op de luchthaven van Zaventem. Bovendien gaat het nu, na de btw-maatregel, om een tweede poging van de Franstaligen om in de Vlaamse geldbeurs te zitten en nieuwe transfers te creëren. Het is bovendien een onrechtvaardige maatregel voor de duizenden Vlamingen die dag na dag al jarenlang naar Brussel pendelen maar daar geen premie voor krijgen. Het lijkt de omgekeerde wereld wel, want het lijkt me niet goed dat men een premie geeft om iemand te motiveren om werk te zoeken. Het is een maatschappelijke plicht om werk te zoeken. Ten slotte probeert mevrouw

Milquet zo een debat over de staatshervorming een halt toe te roepen en de regionalisering van het arbeidsmarktbeleid tegen te gaan. Dat is haar doel. Wij pleiten er dus voor om het geld eerder te spenderen aan een gerichte lastenverlaging om onder meer de werkloosheidsval weg te werken.

Verder pleiten we uiteraard voor de overheveling van het arbeidsmarktbeleid, zodat de gewesten verantwoordelijk worden voor de strijd tegen de werkloosheid. Vlaanderen vindt dat dit laatste moet gebeuren via een krachtig activeringsbeleid. Een dergelijk beleid voeren we al, onder meer dankzij de sluitende aanpak. Uiteraard is daaraan een sanctioneringsbeleid gekoppeld. In Wallonië, Brussel en op het federale niveau is daar geen sprake van.

U reageerde reeds afwijzend op het voorstel van mevrouw Milquet. Ik citeer u: "Ik wil de verantwoordelijkheid bij de gewesten en gemeenschappen leggen. Op korte termijn voorzie ik met deze maatregel zelfs een rem op het Vlaamse beleid omdat de werkzoekenden die nog aarzelen om de grens over te steken, zullen blijven wachten op de premie."

Mijn vragen zijn dan ook logisch. Eén: wat is het standpunt van de Vlaamse Regering? Doorkruist het voorstel het Vlaamse activerings- en arbeidsmarktbeleid niet? Wat met de geplande interregionale banenconferentie? Wat met de bestaande Vlaamse maatregelen? Twee: volgens de N-VA is dit een voorafname op het debat over de staatshervorming. Het gaat er zelfs tegenin. Hoe ziet u dat? Wat zal de Vlaamse Regering ter zake ondernemen?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik heb me inderdaad erg kritisch uitgelaten over het interview met collega Milquet, maar wel met heel andere argumenten dan deze die u hier gebruikt. Als ik mevrouw Milquet zou zijn, dan zou ik uw argumentatie meteen volledig onderuit halen. Uw argumentatie is fout, kortzichtig en vertrekt vanuit een ongelooflijke vooringenomenheid over hoe men dit debat moet voeren. Ik zal u dat dadelijk illustreren.

Ik was wel erg kritisch, om verschillende redenen. De eerste reden is dat ze tot vandaag met mij niet heeft overlegd. Ik vind dat jammer. Een federale minister van Werk moet weten dat er een belangrijke hefboom of arm in de gewesten zit. Ik vind dat men moet beginnen met te bekijken wat die armen in de drie gewesten kunnen doen, en dat moet in de federale aanpak worden geïntegreerd. Ze heeft dat tot op heden niet gedaan, en ik heb dat betreurd. Dat laatste leidde er wel toe dat

ik maandag ben opgebeld met een uitnodiging om te overleggen. Gisteren heb ik dan een goed gesprek met haar gehad. Ik haal er een paar positieve zaken uit.

Ze heeft duidelijk gemaakt dat het voorstel ‘mobiliteitspremie’ een voorstel is van de federale sociale partners, wat ze gewoon voorlegt. Ze is er dus niet aan gebonden. Bovendien wil ze grondig overleg met mij en mijn gewestelijke collega’s. Dat vind ik zeer belangrijk. Op dat vlak vind ik het eerder goed nieuws.

Zeer algemeen – en u hebt er even op gewezen – heb ik ook kritisch gereageerd op de teneur van het interview omdat ik vaststel dat men op het federale niveau maar niet kan weerstaan aan de verleiding – en het gaat niet alleen om mevrouw Milquet – om voortdurend bezig te zijn met zaken die de bevoegdheid en de verantwoordelijkheid zijn van gewesten en gemeenschappen. Eigenlijk moet een federale regering vooral een aantal dingen niet doen. Ze zijn al zo arm als Job en ze moeten dus niet beginnen met plannen en initiatieven te lanceren voor kinderopvang met dienstencheques, voor opleiding enzovoort. Ze hebben er geen geld voor en wij zijn bevoegd. Laat ons werken aan kinderopvang en opleiding. Het is natuurlijk frustrerend voor politici om geen initiatief te mogen nemen op bepaalde terreinen. Men kan duidelijk niet aan de verleiding weerstaan. Ik zou hopen dat het nu voor eens en voor altijd duidelijk is. Laat de federale overheid zich nu eens concentreren op wat haar corebusiness is: justitie, veiligheid, defensie, buitenlandse politiek, het financieren van pensioenen, het financieren van gezondheidszorg. Dat ze dat goed doen. Dan heb je enig perspectief dat we fatsoenlijke pensioenen en gezondheidszorg zullen hebben. Dat is mijn mening. Ik heb haar dat ook gezegd.

Wat de idee van de mobiliteitspremie betreft, vind ik dat u het eigenlijk verkeerd voorheeft. Het is geen debat over een transfer van Vlamingen naar Walen. Het zit zo niet in elkaar. De federale sociale partners hebben een voorstel uitgewerkt – en het is nogal ingewikkeld – dat werkt als volgt. Als iemand die woont in een gemeente waar de werkloosheidsgraad hoger is dan het gemiddelde van het gewest, gaat werken in een arrondissement waar de werkloosheidsgraad lager is dan het Belgische gemiddelde – volgt u nog? – dan krijgt die een premie voor één jaar.

Er zijn nogal wat Vlaamse gemeenten die in aanmerking komen als vertrekplaats voor een werkplaats. Ik heb een theoretische oefening gedaan. Het huidige Vlaamse gemiddelde, de gewestelijke werkloosheidsgraad, is 7,7 procent. Veronderstel dat men het voorstel zo zou uitvoeren dat in elke gemeente waar er meer dan 7,7 procent is, je aan de vertrekkende werkloze die daar woont en vertrekt naar een bedrijf elders, een premie geeft, dan komen er 59 Vlaamse gemeenten met een werkloos-

heidsgraad boven het Vlaamse gemiddelde in aanmerking. Als je vertrekt vanuit die 59 Vlaamse gemeenten en je gaat naar één van de 247 andere Vlaamse gemeenten, dan krijg je zo’n premie.

Ik heb ook uitgerekend hoeveel Waalse gemeenten er zijn en hoeveel niet-werkende werkzoekenden er wonen. Ik kan u die cijfers geven. De Vlaamse gemeenten waar men zou kunnen genieten van die premie, hebben 113.411 niet-werkende werkzoekenden, de Brusselse 61.000 en de Waalse gemeenten 159.941. Het is een inschatting van dit mechanisme.

Het gaat dus niet om geld geven aan de Walen. Als ik mevrouw Milquet was, dan stuurde ik u onmiddellijk naar huis als u met dat argument komt, want het klopt niet. Wees toch niet zo blind en bevooroordeeld in zo’n debat. Kijk naar wat op tafel ligt. Wat op tafel ligt, is hopeloos ingewikkeld, onwerkbaar en komt nogal raar over.

U moet maar eens een laaggeschoolde inwoner zijn uit Koksijde die het moeilijk heeft om aan werk te geraken en gaat werken in Kortrijk. Een collega in het bedrijf komt uit Nieuwpoort, maar hij krijgt de premie wel en u niet, want in Nieuwpoort zit men boven het Vlaamse gemiddelde en in Koksijde niet. Dat kan men niet uitleggen.

Bovendien is het hopeloos gecompliceerd, en daar is de vergelijking met Rosetta zaliger gedachtenis wel juist. Het veronderstelt dat men elk jaar die percentages herrekent, waarbij men nooit op voorhand kan voorspellen hoe lang het gunstregime duurt. We moeten af van zo’n schema’s.

Waarom ontstaat zo’n hopeloos ingewikkeld schema? Het ontstaat omdat iemand van goede wil – ik denk dat minister Milquet van goede wil is, want ze zegt een aantal behartenswaardige dingen – op federaal niveau maatwerk probeert te leveren. Dat gaat niet. Dan krijg je dit soort dromedarissen. Het mooiste paardje dat men federaal wil tekenen voor maatwerk op de arbeidsmarkt wordt dit soort dromedaris. Dat is het probleem.

Dat is de reden waarom we het moeten veranderen. U zegt dat het hier een transferverhaal is, waarbij de arme Vlamingen moeten betalen voor de Walen. Als ik de advocaat van minister Milquet was, liet ik u alle hoeken van dit halfrond zien, want het is gewoon niet juist.

Maar het is wel onwerkbaar. Ik denk dat we een debat moeten voeren over wat eenvoudig is, wat werkt en op welk niveau we maatwerk kunnen leveren. Ik zeg al sinds enige tijd dat we zouden moeten decentraliseren in het werkgelegenheidsbeleid. Geef de hele verantwoordelijkheid over doelgroepenbeleid, activering, passende dienstbetrekking, vrijstellingen en beschik-

baarheid aan de gewesten en roep ze tot de orde op basis van hun verantwoordelijkheid in plaats van in hun plaats te willen treden.

Dat is wat we moeten doen. Men is het daar in het zuiden van het land vandaag nog niet mee eens. Dat is iets anders, maar dat debat moeten we voeren. We moeten het juiste debat voeren. Het is ook een rationeel debat. Het is niet een debat waarbij we zeggen dat we in Wallonië nog eens een paar miljard gaan halen die ze van ons onterecht hebben afgenomen. Dat is niet het debat. Het debat gaat over een rationele organisatie, gebaseerd op decentralisatie en het zetten van incentives, ook voor overheden. Dat is een modern debat over regionalisering. Daarover gaat het.

Ik heb daarover een goed gesprek gehad met minister Milquet, want we zullen elkaar ongetwijfeld nog moeten ontmoeten in de discussies over de staatshervorming. Ik heb haar ook gezegd, maar dat wist ze, dat we niet bij de pakken blijven zitten. Onze minister-president heeft, denk ik, een uitstekend initiatief genomen door te vragen om op het niveau van de regeringen samen te zitten met betrekking tot interregionale mobiliteit. We zijn dat plan ondertussen ook aan het uitvoeren. De idee is eigenlijk dat we tussen 11 en 21 juli mikken op de banenconferentie. We gaan daar niet gewoon een hoogmis van maken, we willen dat zeer goed voorbereiden. We zullen dat doen met twee werkgroepen. Er is een werkgroep bemiddeling en vorming, waar de ministers van Werk samen zitten met de ministers verantwoordelijk voor vorming. In een werkgroep mobiliteit zitten de ministers van Werk samen met de ministers van Mobiliteit. In een overkoepelende werkgroep hebben vanzelfsprekend de minister-presidenten een belangrijke rol, samen met de ministers van Werk, Vorming en Mobiliteit. De bedoeling is dat we in werkgroepen nu een aantal voorstellen uitwerken en die dan op de banenconferentie kunnen bevestigen.

Ik zou wel willen beklemtonen dat de minister-president en ik ons zeer bewust zijn van het feit dat het geen gemakkelijk verhaal is. We hebben natuurlijk te maken met mensen die soms zeer lang in de werkloosheid hebben gezeten en daar niet zo gemakkelijk uit te halen zijn. We hebben te maken met een belangrijk taalprobleem. Ik denk persoonlijk dat men in Vlaanderen en bij sommige werkgevers misschien de lat wat te hoog wil leggen voor de start van een werknemer. Vandaag stond een mooi pleidooi in De Tijd in dat verband. Eerst moeten we mensen over een lat laten springen waar ze over kunnen springen en geleidelijk leggen we de lat dan hoger wat betreft taal. We willen daarvoor ook instructeurs ter beschikking stellen, maar het is wel een hardnekkig en moeilijk probleem.

Ik pleit er ook voor dat de gewestelijke diensten de werkzoekenden motiveren en, waar nodig, ook druk zetten om de interregionale mobiliteit te organiseren. Ik geloof inderdaad meer in begeleiding, motivatie en druk

dan in dit soort van premies. Premies hebben in het verleden niet bijzonder goed gewerkt, zeker niet als men ze zo ingewikkeld maakt. Dat is wat we aan de orde hebben gezet. Als u vraagt of het vooruit gaat, moet ik zeggen dat het vooruit gaat. Ik heb het ook uitgelegd aan minister Milquet.

We willen ons inderdaad niet laten dwarsbomen. Ik heb de kanttkening gemaakt dat het aankondigen van een premie zorgt voor een omgekeerd aankondigings-effect. Diegene die de premie moet krijgen, zal immers wachten tot die er is. Dat moet men dus vooral niet doen. Maar goed, we zullen daarover ongetwijfeld nog overleg hebben. De minister-president wil constructief overleggen met minister-president Demotte en minister-president Picqué. Ik wil dat constructief doen ten overstaan van mijn collega's. Ten aanzien van voorstellen die ik niet zo goed vind, wil ik toch proberen de juiste kritiek te formuleren, en niet een kritiek waarbij de pijl in de verkeerde richting wordt geschoten. Dat is wat u een beetje doet, vind ik, eerlijk gezegd.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, u zegt dat we dat niet moeten bekijken in termen van transfers. Als die maatregel er ooit komt, zal blijken wat het effect ervan is. U hebt echter wel gezegd dat het nemen van een federale maatregel die voor maatwerk wil zorgen, niet kan en ook nooit zal lukken. Daar hebt u gelijk in. Alleen wordt er alweer een maatregel aangekondigd met als bottomline dat er van een regio en een gemeente naar een arrondissement wordt overgegaan. Het gaat over verschillen qua werkloosheidsgraad per arrondissement. Zo heb ik het toch gelezen. Als dat gebeurt, dan weten we toch welk effect dat zal hebben. Dat is een maatregel op maat, niet op maat van het hele land, want dat kan niet, maar dan toevallig weer van het zuiden van het land. Dat zult u niet ontkennen.

Ik vind het wel leuk dat u zegt dat het niet goed is maatregelen op voorhand aan te kondigen, omdat er dan verwachtingen worden gecreëerd. U kent ook wel iets van aankondigingspolitiek. Ik hoor u zeggen dat mevrouw Milquet in feite niets anders gedaan heeft dan een aantal voorstellen van de sociale partners naar voren brengen. Mevrouw Milquet is minister van Werk. Ik moet me niets aantrekken van de vraag waar die voorstellen vandaan komen. Zij formuleert die als minister: dan kunnen we haar daarop aanspreken als minister.

Wat u nu in feite zegt, hebt u op 31 januari ook in de commissie van dit parlement gezegd, naar aanleiding van een aantal vragen om uitleg over hoe u de regionalisering van het arbeidsmarktbeleid ziet. Ik heb dat verslag trouwens ook nog eens gelezen. Eigenlijk is wat u hier zegt, daar de samenvatting van. Ik ben het natuurlijk niet altijd eens met wat u zegt. Ik vind dat u niet ver genoeg gaat. Ik heb echter uw visie wel door.

U vindt dat het doelgroepenbeleid aan de gewesten en gemeenschappen moet worden overgelaten, met vorming, kinderopvang, het al dan niet beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt. U vindt dat de gewesten daarover moeten beslissen, en eventueel ook over de vrijstelling van die beschikbaarheid. Ik stel vast dat het onderdeel met betrekking van de werkgelegenheid van het federale regeerakkoord daar precies over gaat. Daarin worden maatregelen aangekondigd met betrekking tot het doelgroepenbeleid, tot de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt en de eventuele vrijstelling voor die arbeidsmarkt. Ze zijn daar dus mee bezig en dit past daarin.

Ik denk niet dat het toeval is dat precies minister Milquet op die post zit. Ongetwijfeld heeft ze goede bedoelingen. Iedereen heeft die, neem ik aan. We moeten echter bedenken dat dit precies een van de speerpunten is van de Vlaamse Regering bij de vraag naar de overheveling van een aantal bevoegdheden, meer bepaald met betrekking tot het arbeidsmarktbeleid. Het is geen toeval dat ze nu met zo'n beleidsnota voor de dag komt, waarin die maatregel staat, en nog heel wat andere met betrekking tot kinderopvang, opleiding en dergelijke meer. Los van de vraag of dit een transfer is, is ze volgens mij hoe dan ook bezig met een soort recuperatie, zodat tegen 15 juli kan worden gezegd dat het eigenlijk niet meer nodig is en dat dit eventueel best federaal wordt gehouden. Ik houd een beetje mijn hart vast als ik die beleidsnota van de federale minister van Werk zie.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik ga er uiteraard ook van uit dat ministers, ook Belgische, goede bedoelingen hebben. De bedoelingen van minister Milquet zijn misschien selectief, maar ze zijn wellicht toch goed.

Dat er geen overleg is, heb ik al meermaals gehoord. Het is traditie dat federale ministers voorstellen doen zonder overleg te plegen met hun Vlaamse, Waalse en Brusselse collega's.

U verwijst naar het hoge aantal Vlaamse gemeenten dat in aanmerking komt voor deze maatregel. Volgens mij telt echter het aantal werklozen dat in aanmerking komt. Gelukkig zijn die er in Vlaanderen veel minder dan in Brussel en Wallonië.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik wil u even onderbreken. Als advocaat van minister Milquet zou ik u onmiddellijk van antwoord kunnen dienen. "Mijnheer De Craemer, hoe wilt u dat ik iets doe voor werklozen zonder veel meer goeds te doen voor Walen en Brusselaars dan voor Vlamingen? Er zijn nu eenmaal verdomd veel meer werklozen in Wallonië en in Brussel."

Dat zijn toch geen argumenten, mijnheer De Craemer! Laat ons in het debat met de Franstaligen in godsnaam de juiste argumenten gebruiken.

De heer Gino De Craemer: De federale Franstalige ministers hebben al verschillende voorstellen gedaan die, als puntje bij paaltje komt, goed uitdraaien voor hun kiespubliek.

Ik heb nog genoeg andere tegenargumenten aangehaald vandaag. U focust enkel op de transfers. Dat is uw probleem. Dat was niet de belangrijkste reden die ik aanhaalde. Ik heb vier redenen aangehaald.

Het belangrijkste is echter dat we tot dezelfde slotsom komen. We zijn het erover eens dat de maatregel slecht is. We moeten ons focussen op het kerntakendebat. Daarover zijn we het ook eens. Wat doet elk overheidsniveau? Blijkbaar heeft niet iedereen daar nog een klare kijk op. De inmenging van de Franstalige federale ministers in een gewest- of gemeenschapsaangelegenheid is uit den boze. Dat moeten we benadrukken. Ze moeten zich bij hun eigen taken houden en rekening houden met de Vlaamse maatregelen.

Laten we werk maken van die banenconferentie. Ik hoop dat daar daadwerkelijk iets gebeurt, dat daar afspraken worden gemaakt rond bevoegdheden en maatregelen. We hebben er als Vlamingen belang bij om zo veel mogelijk Brusselaars en Walen aan het werk te krijgen. Dat zou bijdragen aan de daling van de transfers. Het kan ook het tekort aan arbeidskrachten in onze regio helpen oplossen.

Ten slotte kijk ik uit naar de actie van de Vlaamse Regering, onder meer op de banenconferentie. We moeten een duidelijk standpunt formuleren ten opzichte van de federale regering. Dergelijke onbezonnen maatregelen kunnen niet meer in de toekomst.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik wil als CD&V-lid mijn bijdrage leveren. Niemand moet worden overtuigd van het belang van interregionale mobiliteit. Het initiatief van de beide ministers-presidenten is heel goed. We moeten geloven in onze eigen krachten en een positief verhaal brengen.

Als gewest kunnen wij zelf initiatieven nemen. Met die interregionale banenconferentie gebeurt dat ook. Ik ben zeer blij dat onze minister-president en onze minister van Werk het heft in eigen handen nemen. We mogen geen koudwatervrees hebben, wat ik meen op te maken uit de actuele vragen. Alle federale initiatieven om de werkgelegenheid te stimuleren, worden met argusogen bekeken. Dat moeten we nog overwinnen. Op de banenconferentie kan de federale overheid gerust een bijdrage leveren. Dat is dan wel een copernicaanse revolutie, mijnheer Van Hauthem. De gewesten hebben de leiding over die conferentie. Zij nemen het initiatief.

Het federale niveau moet niet worden uitgesloten, maar kan worden ingepast in de regionale strategieën. Vlaanderen moet niet altijd verkrampd reageren.

Betreffende de maatregel van minister Milquet is genoeg gezegd. Een goede maatregel moet eenvoudig zijn. We hebben de voorbije jaren al een panoplie aan maatregelen genomen op de arbeidsmarkt. Eén les moeten we onthouden: eenvoud doet maatregelen werken. Overleg tussen de niveaus is noodzakelijk.

Nog twee woorden over het interview met minister Milquet. Het is heel duidelijk dat met deze kleine maatregel de interregionale mobiliteit geen grote stimulans krijgt. Dat is maar een druppel op een hete plaat. Voor activering is veel meer nodig.

Wat vooral belangrijk is, is de recuperatie. De enige Belgische arbeidsmarkt wil ze op die manier redden en de regionalisering van grote pakketten is dan niet meer nodig. Dit moeten we voor rekening van minister Milquet laten. Daar is zelfs het regeerakkoord duidelijk in. Voor de zomer moeten daarin heel andere accenten worden gelegd, zoals homogenisering van bevoegdheden, arbeidsbemiddeling, doelgroepenbeleid en activering, met de noodzakelijke responsabilisering, want anders kan dit niet lukken.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Het is interessant om dit debat over werk en activering van werkzoekenden vandaag te voeren, nu er een verontrustende economische parameter op een krantenvoorpagina verschijnt, over het negatieve karakter van onze handelsbalans. Het een heeft niet rechtstreeks met het ander te maken, maar het toont wel aan dat we permanent waakzaam moeten zijn en dat we inzake activering van werkzoekenden een tandje moeten bijsteken.

Van het voorstel van minister Milquet worden wij, liberalen, niet warm en niet koud. Ofwel zijn de premies niet hoog, wat ze symbolisch maakt en niet doelmatig, ofwel zijn ze wel hoog en niet betaalbaar voor de schatkist. Dit zal ons niet uit de problemen halen. Er zullen nog veel meer zaken moeten gebeuren. Het is zeker niet ambitieus genoeg. Het mag geen obstakel zijn om de discussie te voeren over de staatshervorming met betrekking tot de overheveling van andere aspecten van werkgelegenheid naar de deelstaten en gewesten.

Mijnheer de minister, het doet me plezier dat u minister Milquet zult ontmoeten. Dat is beter dan heen en weer te moeten reageren via de kranten. Met welke kernpunten zult u aan dat gesprek beginnen om aan te tonen dat uw stelling, die ook de onze is, dat het zwaartepunt voor maatwerk inzake activering van werkzoekenden wel degelijk bij de deelstaten ligt, juist is? Wat zult u met haar bespreken?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Er zijn veel redenen te bedenken waarom het voorstel van minister Milquet niet goed is. Ik sluit me aan bij minister Vandenbroucke, die zegt dat de argumenten van de eerste spreker niet kloppen. Ze bekrachtigen het feit dat de regeling te ingewikkeld is. Als twee eminente vraagstellers van dit parlement er blijkbaar niet uit geraken wat de draagwijdte is van het voorstel, hoe zou iemand die de zaken van minder nabij volgt, er wel uit geraken?

Daarenboven is het voorstel ook onzeker. Het zou jaarlijks moeten worden herbekeken. Het beantwoordt niet aan de belangrijkste werkloosheidsvallen voor de beoogde doelgroep. Die 75 euro biedt geen antwoord op vragen over mobiliteit en op de nood aan kinderopvang. Minister Vanackere heeft zopas nog haarfijn uitgerekend wat een dag kinderopvang kost aan een gezin. Het is duidelijk dat die kloof niet gedicht wordt met die 75 euro.

Het risico bestaat dat er een bijzonder klein effect uitgaat van die maatregel. Degenen die vandaag al aan de slag zijn en aan de voorwaarden voldoen, kunnen dan de premie opstrijken. Het weze hun gegund, maar dat levert geen bijkomende invulling van vacatures op. Het zou een poging kunnen zijn om het debat te monopoliseren op het federale niveau.

Ik heb begrepen, en ik wil de minister daarin steunen, dat door zijn forse kritische, maar ook constructieve houding er nu eindelijk overleg komt. Ik ben het immers wel eens met de heer De Craemer dat er op federaal niveau een slechte traditie bestond om maatregelen te lanceren zonder overleg te plegen met de gewesten. Ik hoop dat de vicieuze cirkel wordt doorbroken.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat ik in de gedachtewisseling met de heren Van Hauthem en De Craemer het nodige heb gezegd.

Ik ben het helemaal eens met wat de heer Van Malderen zegt, en de heer Gatz stelde de belangrijke bijkomende vraag over wat we graag op de agenda zouden hebben. Ik heb even tussen mijn papieren gezocht, want ik heb een heel lang lijstje met heel concrete punten die ik met mevrouw Milquet wil bespreken. Ik heb haar overigens gezien, gisterennamiddag en we hebben afgesproken dat we verder zullen spreken. Ik heb het lijstje niet bij me en kan de gedetailleerde punten dus niet opsommen.

Grosso modo zijn er drie grote onderwerpen waarvan er twee echt op doorgewezen bevoegdheden zitten. Het eerste onderwerp betreft de vraag hoe we verder gaan met het opvolgen van de beschikbaarheid van

werkzoekenden, het fameuze samenwerkingsakkoord van 2004. Dat akkoord zit in nu in de evaluatiefase en moet opgevolgd worden door een nieuw akkoord. Hoe gaan we verder? Ik heb aan mevrouw Milquet in heel algemene termen gezegd hoe ik daartegenaan kijk. Ik denk niet dat wij een probleem hebben dat bepaalde termijnen in de cyclus van opvolging van werkzoekenden versneld worden bijvoorbeeld. Ik ben absoluut niet bereid om te komen tot een schema waarbij de bevoegdheden door elkaar worden gehaspeld, maar dat stelt zij op dit moment ook niet voor.

Een tweede grote thema is de interregionale mobiliteit.

Een derde grote thema zit louter op haar bevoegdheid, maar destijds heb ik er als federale minister van Werk toch ook over gesproken met de gewesten. Zij wil namelijk een vereenvoudiging van de parafiscale lastenverminderingen. Dat is goed, maar het zou nuttig zijn om daarover van gedachten te wisselen vanuit onze ervaring, zelfs al is dit vandaag een exclusieve bevoegdheid van de federale overheid.

Ik heb daar een kleine voetnoot bij. Ik denk dat het een relatief hopeloze onderneming is om federaal een duurzame vereenvoudiging van de lastenverminderingen na te streven. Elke regering vereenvoudigt ze, maar ze worden daarna weer ingewikkelder omdat er allerlei ingewikkelde compromissen moeten worden gesloten over uiteenlopende doelgroepen. De beste vereenvoudiging zou inhouden dat federaal exclusief bevoegd is voor de algemene lastenverminderingen en dat de gewesten bevoegd zijn voor de doelgroepen. Zo zou het federale verhaal eenvoudig blijven. Zolang we daar niet zijn, is het best om er met elkaar over te praten, ook al zijn wij niet bevoegd voor de lastenverminderingen in de huidige bevoegdheidsverdeling.

Ik heb haar dus gesuggereerd om over die onderwerpen te overleggen.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, ik onthoud dat u hoe dan ook bijzonder sceptisch bent, zeker vanuit uw visie op de bevoegdheidsverdeling. Men kan er het verslag op nalezen van de commissie waar u dit alles uit de doeken hebt gedaan.

Mijnheer Van Malderen, het is heel interessante lectuur en die strookt helemaal niet met de beleidsnota zoals die nu in de Kamer ter bespreking ligt. In die nota staan al die voorstellen van mevrouw Milquet. Het gaat niet over een interview, maar over een parlementair document. We zien dus geen spaken.

Mijnheer Van den Heuvel, we hebben geen koudwatervrees. We zitten nu in Vlaanderen met een activeringsbeleid dat al lang geleden werd opgestart en nog steeds blijft bestaan. Aan de andere kant is men amper begonnen

en wil men altijd met zagezegd federale maatregelen werk leveren dat soms, misschien toevallig, aan een bepaalde groep tegemoet kan komen. Het gaat trouwens niet om koudwatervrees, want een van de eerste reacties van de minister van Werk, de heer Vandebroucke, bij het lezen van dat interview, was dat hij dacht dat het weer 1987 was, voor de regionalisering van het werkgelegenheidsbeleid. Dat zegt volgens mij genoeg.

De heer Gino De Craemer: Mijnheer Van Malderen, uw loyaliteit tegenover uw minister siert u. Ik vind het logisch dat we niet dezelfde visie hebben, maar ik ben altijd bereid om eens een halfuurtje vrij te maken om u de draagwijdte van de transfers uit te leggen.

Mijnheer de minister, belangrijker is dat Vlaanderen nood heeft aan de juiste hefboomen en instrumenten om de toekomst van het land te verzekeren. We hebben reeds een lange en positieve weg afgelegd. Ik denk onder meer aan de sluitende aanpak, aan het activeringsbeleid en aan het sanctioneringsbeleid.

Willen we de positieve trend voortzetten, dan moeten we die instrumenten in eigen handen hebben. Daarom kijk ik uit naar 15 juli, wanneer het arbeidsmarktbeleid een van die instrumenten zal zijn. Ik kijk ook halsreikend uit naar de uitkomst van de interregionale banenconferentie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Hans Schoofs tot de heer Frank Vandebroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de capaciteitsproblemen bij de kleuterklassen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Monique Moens tot de heer Frank Vandebroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de capaciteitsproblemen bij de kleuterklassen

De voorzitter: De heer Schoofs heeft het woord.

De heer Hans Schoofs: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze week kwam het nieuws in de media dat er te veel instappers zijn in de kleuterklassen. 2,5-jarige kleuters zijn massaal ingeschreven en onze kleuterklasjes zijn overbevolkt. De cijfers wijzen uit dat 1 op de 5 scholen geconfronteerd wordt met kleuterklasjes met meer dan 40 kleuters. Dat is een nijpend probleem, mijnheer de minister, en het is terecht dat daar nogal wat ophef over wordt gemaakt in de kranten.

Toeval of niet, in oktober 2007 hebben wij daarover een debat gevoerd in de commissie. De heer Tavernier heeft u toen een vraag om uitleg gesteld over de grote kleuterklassen. Ik wil vandaag geen debat voeren over het grote gelijk, maar de feiten bewijzen dat er iets aan de hand is.

Ik wil evenmin de technische discussie voeren dat we in het oude systeem met 138 kleuters recht hadden op 147 lestijden en in het nieuwe systeem op 144. We mogen ons niet vastpinnen op voorbeelden en rekenkundige formules waarbij iedereen toch zijn gelijk probeert aan te tonen. We moeten voortgaan op de feiten en een oplossing proberen te bieden voor het probleem dat zich in de praktijk voordoet.

In uw antwoord op de vraag van de heer Tavernier maakte u terecht melding van het feit dat de inspanningen van u en van de Vlaamse Regering ter zake niet gering zijn. De middelen zijn bijna verdubbeld en het aantal lessen is aanzienlijk verhoogd. Wij juichen dat toe. Dat komt voor een deel tegemoet aan de noden in het kleuteronderwijs.

Vandaag worden we evenwel geconfronteerd met een te grote toeloop. En die toeloop komt er net op een moment dat wij de mond vol hebben van de herwaarding van kleuterleidsters en het kleuteronderwijs.

Hoe komen wij tot die normering? De normering is destijds vastgelegd op basis van een redenering die stelt dat kleuters sowieso meer absentieïsme kennen dan leerlingen van het lager onderwijs. Per leerling in het kleuteronderwijs gaf dat recht op een norm van 0,8 lessen omkadering.

Kunnen we dat op dit moment nog als realistisch beschouwen? Wat is de aanwezigheidsgraad in kleuterscholen? Dat moet zeker meegenomen worden in de discussie. Is die norm verouderd? Is het niet hoog tijd om de cijfers nog eens te objectiveren en over te gaan tot effectieve tellingen? De situatie in het veld staat enigszins in contrast met onze breed gedragen voornemens om de kleuterparticipatie te verhogen en de taalachterstand bij allochtone kleuters aan te pakken.

Wij hebben de mond vol van gelijke onderwijskansen en van de herwaarding van de kleuterleidsters. Vorige week hebben we het in de commissie voor Welzijn nog gehad over de belasting inzake de zindelijkheidsstraining. We hebben de mond vol over het verlagen van de leerplicht en over het Jaar van de Kleuter. Al deze elementen moeten ons aan het denken zetten over de realiteit.

De voorzitter: Mevrouw Moens heeft het woord.

Mevrouw Monique Moens: Mijnheer de minister, deze problematiek komt hier regelmatig aan bod. Zeker na de schoolvakanties wordt het een hot item dat niet alleen de

scholen en de ouders aankaarten maar nu dus ook de Werkgroep Kleuterscholen Vlaanderen. Zij trekken nu ook aan de alarmbel. Een op vijf kleuterklassen zit overvol. Om dit aanslepende probleem aan te pakken trok u extra middelen uit. U hebt het budget verdriedubbeld. Daardoor kregen de scholen extra lessen. Maar blijkbaar is het probleem daarmee niet opgelost. Scholen zijn zeer inventief. Ze organiseren eefestijnen en allerlei andere festiviteiten zodat ze, naast die extra lessen die ze van u krijgen, een bijkomende voltijdse leerkracht kunnen betalen. Mijnheer de minister, bent u zich bewust van de eigenlijke problemen? Blijkbaar worden de problemen niet opgelost met extra lessen. De klassen blijven overvol zitten en de scholen blijven roepen om extra plaatsen. Wat zult u in de toekomst verder ondernemen om tegemoet te komen aan deze noodkreet? U hebt dit jaar uitgeroepen tot het Jaar van de Kleuter, maar de kleuter en de kleuterjuf blijven eigenlijk in de kou staan. Wat zult u daaraan doen?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik begin met de laatste vraag. Ik ben me wel degelijk bewust van het feit dat er problemen zijn op het terrein. Wanneer men een beleid voert waarbij kleine verbeteringen tot stand komen in de scholen, dan zijn dat in de scholen kleine druppels. Voor de regering en voor de belastingbetaler gaat het echter over emmers vol. We spreken hier over een maatregel met een omkaderingssysteem waar we de afgelopen jaren 5 miljoen euro aan hebben gegeven. Nu is dat 15 miljoen euro. Deze maatregel kost als maatregel 10 miljoen euro. Het geheelpakket kost echter 20 miljoen euro. Dat is een emmer vol. Wanneer we dat geld gebruiken om de toestand in de scholen te verbeteren, dan zijn dat druppels voor de scholen. Ik weet dat heel goed. Dat is het drama van iedereen die aan politiek doet. Je moet ermee leven dat dat zo is.

De belangrijke vraag is eigenlijk hoe die druppels verdeeld worden en of dat op een rechtvaardige manier gebeurt. Ik wil daarbij een stukje geschiedenis vertellen omdat het me verbaast hoe sommige zaken steeds terugkeren in de geschiedenis. Men zegt nu dat de minister die klassen zou moeten laten splitsen. Er zijn 26 kleuters, en vanaf 26 kleuters moet de klas gesplitst worden. Dat heeft bestaan. Wijlen Daniël Coens heeft dat systeem afgeschaft. In 1982 gebeurde dat voor het buitengewoon basisonderwijs, in 1984 voor het gewoon basisonderwijs. Ik herinner me dat nog, ik was toen pas in de politiek.

Daniël Coens heeft die splitsingsnorm afgeschaft omdat die bijzonder onrechtvaardig was. Wanneer je een klas met 26 kleuters had en eentje verdween, dan was je een voltijdse leerkracht kwijt van vandaag op morgen. Een collega die een 26e kleuter bij won, kreeg er

een voltijds ambt bij. Dat waren de splitsingsnormen. Zo werkte dat: bijzonder grillig en onrechtvaardig.

Bovendien leidde dat natuurlijk tot 'engineering'. Men zorgde er wel voor dat de splitsingsnorm werd bereikt.

Toenmalig minister Coens had gelijk. Hij stelde dat de verantwoordelijkheid bij de directies lag. De overheid geeft de school een pakket lestijden en het zijn de directies die dat pakket verdelen. Er zijn geen splitsingsnormen meer. Het pakket groeit naargelang het aantal kinderen. Hij had volledig gelijk.

Het verbaast me dat goede mensen u laten zeggen dat de splitsingsnormen opnieuw moeten worden ingevoerd. Ze kennen hun geschiedenis niet. Ze denken daar niet over na. Die regeling heeft bestaan. Toenmalig minister Coens heeft ze afgeschaft. En hij had gelijk. Nooit keer ik daar nog naar terug.

De vraag is of het systeem rechtvaardig is. Het was zeker niet rechtvaardig met betrekking tot de bijkomende lestijden wanneer kleutertjes in de loop van het jaar instappen. Daar vonden we nog iets van die oude regeling in terug. Tot vorig jaar moest men een bepaald aantal kinderen bereiken om recht te hebben op een bijna halftijdse kleuteronderwijzeres. Voor sommige scholen volstond het dat er één kindje meer was om een bijna halve kracht bij te hebben. Andere moesten heel wat kleuters bij winnen vooraleer er iets aan de situatie veranderde. Daarin heb ik verandering gebracht. Nu komen die bijkomende lestijden er in kleine pakketjes.

Dat kan ook niet anders. Degenen die zeggen dat ze daarmee geen kleuterjuf kunnen aanwerven, hebben gelijk. Het systeem van het lestijdenpakket zit zo niet in elkaar. Als een school een uur meer heeft, kan ze daarmee geen extra juf aanwerven. Ze moet naar het hele pakket kijken.

Met de verandering heb ik gezorgd voor geleidelijkheid en voor een genereuzer systeem. Ik zal u één cijfer geven. Vorig jaar waren er na 5 instapdagen 340 scholen in Vlaanderen die voelden dat de regering in Brussel iets deed omdat er kleutertjes bij kwamen. Dit jaar waren dat er na 5 instapdagen 980. Gemiddeld krijgen ze minder. Maar meer scholen voelen dat we een signaal geven.

Dat systeem is gebaseerd op de autonomie van de directie. Het onderwijssysteem moet ook autonomie geven aan de directies. U zult dan wel begrijpen dat ik me lichtjes erger aan de uitspraken van de heer Sauwens van de werkgroep Kleuterscholen, die overigens niemand kent. De heer Sauwens belt regelmatig naar een of andere redactie in naam van die nobele onbekende werkgroep. Mevrouw de voorzitter, ik zie dat u die werkgroep ook nog nooit ontmoet hebt.

Ik respecteer de man. Ik denk dat hij zich voor iets wil inzetten. Maar ik wil het toch even hebben over zijn

school. In het meest recente artikel staat: "We hebben inderdaad extra uren gekregen, maar daarmee kan je zo'n klas hooguit enkele uren week splitsen", zegt Guido Sauwens, directeur van 't Walnootje in Bilzen, met 44 kleuters in het instapklasje."

Wat is nu de werkelijke situatie? 't Walnootje in Bilzen is een kleutervestigingsplaats van de vrije basisschool Het Heilig Graf in Bilzen. Daarnaast is er nog een andere vestigingsplaats, met kleuter- en lager onderwijs in 't Willerke. Zowel 't Willerke als 't Walnootje maakt dus deel uit van dezelfde school. Die school heeft op de instapdag van 7 april extra lestijden kunnen inrichten. Ze heeft in totaal al drie keer extra lestijden gekregen voor een totaal van 18 lestijden: 4 na Nieuwjaar, 5 na krokus en 9 na Pasen. Dat laatste cijfer moet nog geverifieerd worden. Dat komt overeen met een driekwart ambt.

Op 7 april 2008 telde de school 232 kleuters. De school had, met instaptijden inbegrepen, recht op 252 lestijden, of 10 fulltime en 1 halftime kleuteronderwijzeressen. Gemiddeld komt dat overeen met 23 à 24 kleuters per klas.

Als de heer Sauwens mij nu zegt dat hij een instapklas heeft met 44 kleuters, dan voert hij geen goed beleid. Wat is dat nu voor een toestand! Gemiddeld zouden er 23 à 24 kleuters per klas moeten zijn. En in zijn instapklas zitten er 44! Er is toch nog zoiets als de mogelijkheid om kleuters door te schuiven.

Ik weet ook wel dat het iets gemakkelijker gezegd is dan gedaan. Maar er zijn zoveel andere directies die ervoor zorgen dat de instapklas niet zo extraordinair groot wordt. Want sommige kleutertjes zijn in de loop van het jaar rijp om over te stappen naar een volgend klasje. Elke kleuteronderwijzeres weet dat.

In de krant is ook over een school in Lubbeek gesproken. Ik wil heel dat verhaal hier niet uit de doeken doen. Wat daar wordt verteld, klopt in elk geval niet.

Er zijn grote problemen. Er is een demografische druk. We moeten nagaan of we een goed beleid voeren. De situatie zou evenwel met juiste verhalen moeten worden geïllustreerd. Ik heb het hier niet over de heer Schoofs, maar over de heer Sauwens, wiens geest hier rondwaart. Ik zou graag de juiste verhalen horen.

We moeten evalueren wat we doen. Ik wil hierover zelfs meer zeggen. Ik heb ondertussen een andere bekommernis. De reden waarom moeilijk met enkele bijkomende uurtjes kan worden gewerkt, is het opdrogen van de arbeidsmarkt. Vooral hierover moeten we nadenken. Het maakt niet uit welk systeem we invoeren. Vlaanderen kent een toenemende krapte op de arbeidsmarkt en dus ook op de onderwijzarbeidsmarkt.

We moeten hier rekening mee houden. Dit maakt het leven voor de scholen moeilijker. Dit geldt overigens ook voor de andere onderwijsniveaus. Ik maak me hier zorgen om.

Er zijn problemen en uitdagingen. De situatie is niet perfect. De voorbeelden zijn niet goed gekozen. Ze zijn gewoonweg misleidend. De directies en de Vlaamse Regering dragen elk een bepaalde verantwoordelijkheid. Ik zou willen dat ieders verantwoordelijkheid duidelijk zou zijn.

De heer Hans Schoofs: Ik wil me niet op fragmentaire voorbeelden toespitsen.

Minister Frank Vandenbroucke: Het gaat hier om een relevant voorbeeld. Het betreft hier de autonomie en de verantwoordelijkheid van de school, in casu de school van de heer Sauwens.

De heer Hans Schoofs: Ik vind dat we niet op basis van fragmentaire voorbeelden moeten discussiëren. We moeten niet proberen het grote gelijk te bewijzen met berekeningen die duidelijk een bepaalde stelling illustreren.

De minister heeft het over 340 kleuterscholen. Na een verhoging zijn het er meer geworden. Dit staat nog steeds in schril contract met het totaal van 3000 kleuterscholen in Vlaanderen. (*Opmerkingen van minister Frank Vandenbroucke*)

De minister heeft het over objectivering. Ik heb bij de aanvang van de discussie zelf voor objectivering gepleit. Ik vind dat we het absentisme in het kleuteronderwijs moeten uitrekenen. Volgens mij is dit een belangrijke, maar onbekende factor. We kunnen niet om de krapte om de arbeidsmarkt heen. Ik ben me ervan bewust dat die krapte in de loop van het schooljaar een rol speelt. Dit geldt vooral voor onderwijzers en voor bepaalde vakken in het secundair onderwijs. Indien dit ook voor kleuterleiders geldt, zou ik graag de effectieve cijfers horen. Ik ondervind dit tijdens mijn contacten op het werkveld niet. Aangezien we het hier over objectivering hebben, zou ik nog graag enige verduidelijking krijgen.

Tot slot wil ik opmerken dat we allemaal voor een verlaging van de schoolplicht tot vijf jaar pleiten. Dit maakt deel uit van de federale onderhandelingen. Ik vraag me af of 1 september 2009 nog haalbaar is. Hier hebben we alvast een brede meerderheid. We zijn overtuigd van het nut van deze maatregel. Ook in dit verband speelt de objectivering een rol. Welke normen willen we hier in de toekomst aan verbinden? Zal het 0,8 blijven of willen we dit verhogen, eventueel zelfs tot het niveau van 1,2? Mij lijkt dit alvast logisch. Indien we de schoolplicht laten evolueren, moet de norm ook evolueren. Een stijging tot 1,2 zou de kleuters op hetzelfde niveau als de reguliere leerlingen van het lager onderwijs brengen.

Mijnheer de minister, ik zou graag nog wat verduidelijking over deze bijkomende punten krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Moens heeft het woord.

Mevrouw Monique Moens: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Als voorbeeld heeft hij al dan niet terecht herhaaldelijk naar de heer Sauwens verwezen. Ik wil me hier niet over uitspreken. De minister kan in elk geval niet ontkennen dat er problemen zijn. Veel scholen hebben zeer grote instapklasjes. Dit geldt niet enkel voor de school van de heer Sauwens, die het probleem heeft aangekaart.

In uw nota over het Jaar van de Kleuter staat: “We verwachten vandaag dat de kleuterjuf de kinderen voorbereidt op een goede start in het lager onderwijs door sociale vaardigheden bij te brengen, vertrouwde met de onderwijstaal, elementaire schoolse vaardigheden enzovoort.” In klasjes van 30 of 40 instappers wordt het voor de leerkracht echter heel moeilijk om al deze vaardigheden bij te brengen.

Mijnheer de minister, u zult er vrijdag in de Vlaamse Regering voor pleiten om het prijsverschil weg te werken tussen de gesubsidieerde kinderdagverblijven, de privécrèches en zelfstandige onthaalmoeders. Dat zou ongeveer neerkomen op 20 miljoen euro. Ik vraag u of het niet beter is dat u als minister van Onderwijs pleit voor meer middelen voor het kleuteronderwijs.

De voorzitter: Mevrouw Martens heeft het woord.

Mevrouw Katleen Martens: Mijnheer de minister, ik heb tijdens het actualiteitsdebat in januari voorspeld dat er na elke instapdatum opnieuw noodkreten uit het kleuteronderwijs zouden worden geslaakt. De instapdatum van Pasen ligt net achter de rug en het is zover. We kenden uw antwoord van vandaag, omdat het net hetzelfde is als dat van januari. U hebt het over de 20 miljoen euro extra investeringen, waaronder 10 miljoen euro extra voor lestijden van instappers. U zegt ook dat lestijden sneller kunnen worden toegekend. Ik heb tot slot begrepen dat u bij uw standpunt blijft om pas aan het einde van het schooljaar te evalueren.

We kunnen niet ontkennen dat u inderdaad inspanningen levert, maar de huidige maatregelen blijken onvoldoende. De lestijdentabel blijft waarbij x aantal kleuters recht geeft op y aantal lestijden. In de praktijk blijkt dat die lestijden onvoldoende zijn. In het kader van kleuterparticipatie is duidelijk gebleken dat de aanwezigheid van kleuters meer dan 90 percent bedraagt. Toch blijft u vasthouden aan het toekennen van de coëfficiënt van 0,88, waar de heer Schoofs ook naar verwees. Ik benadruk dat het nog erger is gesteld met de werkingskosten, waaraan slechts een coëfficiënt van 0,66 wordt toegekend. Vlaams Belang herhaalt de vraag om nu reeds over te gaan tot een evaluatie en dringend bij te sturen. Het is enkel door het nemen van

structurele maatregelen dat u duidelijk laat blijken dat u het echt meent met onze kleuters.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik stel met genoegen vast dat er een steeds ruimere erkenning is van het probleem, ook bij de meerderheid. Welk systeem u ook toepast voor de instapklassen, u kunt structureel nooit tot een verbetering komen indien er in uw coëfficiënten en lestijden voor het kleuteronderwijs een verschil van 20 percent blijft bestaan in vergelijking met het lager onderwijs. Een systeem van doorschuifklassen of een herverdeling van lestijden kan daardoor nooit een oplossing bieden omdat we hoe dan ook met grote klassen blijven zitten. Dit is natuurlijk historisch gegroeid omdat gedacht werd dat kleuters minder aanwezig zouden zijn. Door de grotere aanwezigheid en de betere participatie komt men ook in het kleuteronderwijs tot aanwezigheden van 90 of 95 percent. Dat verschil van 20 percent is dus niet meer te verantwoorden en niet meer van deze tijd.

U hebt inderdaad meer lestijden toegekend dan vorig jaar. Het systeem is wat soepeler geworden. Sommige scholen gaan er in vergelijking met het oude systeem nog altijd op achteruit. Er zijn ook meer kleuters. U moet ook het onderscheid maken tussen wat het gevolg is van het feit dat er meer kleuters zijn en wat het gevolg is van het feit dat er een ander systeem is.

Samen met een aantal collega's heb ik na het paasreces, na de nieuwe instapdatum, een kleuterschool bezocht. Die school ligt niet in het Leuvense. Ik heb er vastgesteld hoeveel inspanningen men op het terrein levert. In die school heeft men met eigen middelen de instapklas gesplitst. U zegt dat men het probleem ten dele kan oplossen met doorschuiven, maar dat is niet gemakkelijk. En van de derde kleuterklas naar het eerste studiejaar kan men hoe dan ook niet doorschuiven. Doorschuiven kan het probleem wat verminderen, maar het zeker niet fundamenteel wegwerken.

Ik raad de collega's van meerderheid en oppositie aan nog even de motie te nemen die ik naar aanleiding van mijn actuele interpellatie heb ingediend. Kijk naar de daarin voorgestelde oplossingen. Ik denk dat in die motie, die de meerderheid jammer genoeg heeft verworpen, de fundamentele oplossing is verwoord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik wil wedden dat we bij de volgende instapdag dit debat opnieuw zullen voeren. Het wordt bij elke instapdag opnieuw gevoerd. Men kan nooit een perfecte oplossing bedenken. Ik zeg ook niet dat dit wél kan. Ik zeg alleen dat iemand die namens een onbekende werkgroep zegt dat het schandalig is dat in zijn kleuterschool iemand met 44 instappertjes zit maar een gemiddelde klasgrootte van 23 of 24 kleuters heeft, geen goed beleid voert.

Sta me toe even intuïtief te redeneren. Wat gebeurt er vaak? Als er een grote en een kleine vestigingsplaats is, wil men absoluut de kleine in stand houden om uit concurrentieoverwegingen toch in een of andere dorpskern aanwezig te zijn. Op die vestigingsplaats investeert men dan te veel in de omkadering, ten nadele van de andere vestigingsplaats. Dat zijn allemaal factoren die meespelen, en u zult het met me op dat punt eens zijn. Ik vind dat we een beroep moeten doen op de verantwoordelijkheid van de mensen op het terrein. Anders krijgen we het niet opgelost.

Wat de verhouding tussen het basisonderwijs en het kleuteronderwijs betreft, wil ik toch met enige voorzichtigheid zeggen dat het lestijdenpakket voor de basisschool is. Men kan dus lestijden tussen het kleuteronderwijs en het lager onderwijs uitwisselen. Het zijn communicerende vaten. Het lager onderwijs is beter omkaderd dan het kleuteronderwijs, maar men kan verschuiven. Zoals ook in het regeerakkoord staat, moet men nu eindelijk eens de verantwoordelijkheid leggen bij diegenen die op het terrein bezig zijn met basisscholen. Laat hen nadenken over de vraag hoe en waar de omkadering wordt gebruikt. Men moet dus het hele verhaal vertellen.

Dit debat zullen we nog wel voeren. Ik vind dat normaal. Het gaat over een belangrijke uitdaging, en dat is ook de reden waarom ik het Jaar van de Kleuter heb georganiseerd. Als we alle gegevens hebben, zullen we het systeem evalueren.

De heer Hans Schoofs: Ik blijf een beetje op mijn honger zitten wat uw initiatieven betreft. Zult u meer tellingen laten uitvoeren? Ik denk dat we daar vandaag nood aan hebben. U zegt dat de informatie fragmentair is. Geef ons dan volledige duidelijkheid. Met objectieve cijfers in de hand kunnen we dan de discussie in de commissie voortzetten. Een klas met 23 kleuters die aan de situatie van een klas met 44 moet remediëren, is een moeilijke zaak. Laten we daarin eerlijk zijn. Ik doe een beroep op uw goodwill om op dat vlak, en ook op het vlak van de schaarste op de arbeidsmarkt, duidelijkheid te scheppen.

Mevrouw Monique Moens: Ik ben het volledig met u eens als u zegt dat we in september hier het debat wellicht zullen overdoen. Ik dring erop aan dat u aanstaande vrijdag op de ministerraad geen voorstel over de kinderdagverblijven op tafel zult leggen. U bent de minister van Onderwijs, en daarom vraag ik dat u wél een voorstel op tafel legt om voor dit probleem meer middelen uit te trekken.

Minister Frank Vandenbroucke: Neen, ik wil voor alle kinderen nadenken over hoe je gezinnen toelaat kinderen goed op te voeden, aan het werk te gaan, te zorgen voor een goede overgang naar het kleuteronderwijs. Ik zal vrijdag met mijn collega's spreken

over kinderopvang, zoals ik dat vanmorgen in het kernkabinet al heb gedaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns en de heren Jos De Meyer, Karlos Callens en Mark Demesmaeker betreffende de gezondheidscontrole van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid – 1535 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Verstreken, verslaggever, heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mevrouw de voorzitter, op vraag van de heer Wymeersch verwijs ik naar het schriftelijke verslag. De heer Wymeersch is tussengekomen in de commissie en was betrokken partij.

De voorzitter: Bij het begin van de zitting vanmorgen, was er een incident. Er was geen verslaggever aanwezig. Ik kan niet zomaar verwijzen naar het schriftelijke verslag.

Verslaggevers die willen verwijzen naar het schriftelijke verslag, komen dat hier best zelf zeggen. Als ze dat niet kunnen, zou ik willen vragen om het mij tenminste schriftelijk op voorhand te laten weten. Daar zou ik een afspraak van willen maken.

Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, wegens het belang van de resolutie zou ik toch een aantal accenten willen leggen. Deze resolutie gaat over het Europees Gemeenschappelijk Landbouwbeleid. Iedereen weet dat het landbouwbeleid bijna volledig door Europese reglementering wordt aangestuurd.

Bij het Europees Gemeenschappelijk Landbouwbeleid is een gezondheidscontrole ingevoerd, waarbij een drietal cruciale vragen worden gesteld. Hoe kan het systeem van rechtstreekse steun en toeslagrechten vereenvoudigd en efficiënter worden gemaakt? Hoe kunnen de marktondersteunende instrumenten en mechanismen die al decennia geleden hun ontstaan vonden, worden gemoderniseerd en aangepast aan de huidige marktomstandigheden? Op welke manier kan het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid nieuwe uitdagingen en ontwikkelingen in zich opnemen? Hierbij wordt ook verwezen naar de klimaatsveranderingen, de nieuwe functionaliteit van landbouw als bio-energieproducent, waterbeheer en

bescherming van diversiteit alsook naar risicobeheer in de landbouw.

Vanmorgen was er een discussie over dierenwelzijn. Daar werd heel duidelijk gezegd dat landbouw in eerste instantie een economische pijler is, maar niet louter en alleen. Als we de drie vragen bekijken, dan blijkt daaruit ook heel duidelijk dat landbouw meer is dan louter en alleen een economische pijler. Het gaat dus over een ruimere discussie.

Vlaanderen wil in deze resolutie in een aantal punten haar bezorgdheid uiten over een eventuele hervorming van dit Gemeenschappelijk Landbouwbeleid. Een eerste punt is inkomensondersteuning. Dat is belangrijk want we hebben gisteren in de commissie vernomen dat de vraag is gesteld naar een budgettaire aanpassing tegen 2013. In deze resolutie stellen we dat het heel belangrijk is dat er voldoende middelen beschikbaar blijven voor het Europees landbouwbeleid, dat bijna volledig door Europa wordt aangestuurd.

De eerste pijler komt sterk onder druk te staan. In deze resolutie wordt heel duidelijk gevraagd om de eerste pijler niet uit het oog te verliezen aangezien het het enige instrument is waarmee rechtstreeks kan worden ingegrepen in het inkomen in de landbouwsector.

Het tweede punt zijn de toeslagrechten. We vragen aandacht voor de specifieke situatie van een aantal sectoren in Vlaanderen. We vragen om de afkoppeling van de toeslagrechten niet volledig door te trekken en om zeker de ontkoppelde toeslagrechten die vandaag reeds bestaan, niet in één pot te gooien om dan forfaitair over alle landbouwers te verdelen.

We vragen duidelijk om de randvoorwaarden vanuit een sensibiliserend oogpunt en een stimulerende rol te bekijken. We denken dat op die manier de randvoorwaarden wel eens een positiever effect zouden kunnen hebben dan door enkel sanctionerend op te treden.

Wat de marktregulering betreft, weet iedereen dat de grondstoffenprijzen stijgen. Daaruit zou men kunnen afleiden dat de marktregulerende instrumenten eigenlijk niet meer nodig zijn, aangezien vandaag de grondstoffenprijzen hoog zijn, maar die redenering gaat een beetje kort door de bocht. Er kunnen misschien bijstellingen of modernisering gebeuren, maar we moeten er ons voor hoeden de instrumenten zomaar af te schaffen. Op het moment dat ze nodig zijn, want voedselveiligheid en -zekerheid zijn toch heel belangrijk, moeten we ze toch kunnen invoeren. Afschaffen is dus toch niet wenselijk.

Wat de nieuwe uitdagingen betreft, vragen we dat er systematisch aandacht is voor innovatie en nieuwe toepassingen. Twee punten die van tevoren niet ingebracht werden in het Europese debat, willen we vanuit Vlaanderen inbrengen: zorgboerderijen en de generatiewisseling.

Ik hoop dat de meeste collega's het initiatief van de zorgboerderijen kennen. Het initiatief wordt zowel door de zorg- als de landbouwsector erkend en geeft veel kansen. Vroeger werd het mee ondersteund door het Europese plattelandsbeleid, maar in het nieuwe plattelandsprogramma werden de mogelijkheden geschrapt om zorgboerderijen te ondersteunen. Vlaanderen is op dat vlak koploper. Ik denk dat het een voorbeeld kan zijn voor veel andere landen.

We willen dus zeker vragen dat hier de nodige aandacht voor gevraagd wordt en het opnieuw wordt ingebracht in het Europese plattelandsprogramma, zodat zorgboerderijen opnieuw vanuit Europa ondersteund kunnen worden en een voorbeeld voor de andere landen kunnen zijn.

We weten allemaal dat de landbouwpopulatie in Vlaanderen veroudert. Ook daar wordt de vraag gesteld dat de mogelijkheden om een generatiewisseling vlotter te laten verlopen, worden uitgediept en maatregelen die dit tegenwerken zeker geschrapt of bijgestuurd kunnen worden.

Dit was een korte toelichting bij het voorstel van resolutie en de accenten erin.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mevrouw de voorzitter, ik wil eerst mevrouw Rombouts bedanken voor de toelichting bij de resolutie. Ik wil er toch nog een aantal algemene zaken aan toevoegen.

Open Vld is er zich van bewust dat we in Vlaanderen een landbouwsector hebben die een eigen specificiteit heeft. Het is een landbouw met zeer verspreide gebouwen, met een grote diversiteit en met kleinere percelen.

Kortom, een landbouw die erg verschillend is van de andere Europese landen. Daarom steunen we dit voorstel van resolutie, die de Vlaamse Regering vraagt om er bij de Europese Unie op aan te dringen voldoende middelen in te schrijven, zodat onze landbouwers verder de voedselgarantie en voedselkwaliteit kunnen aanbieden, rekening houdend met het feit dat steeds meer randvoorwaarden inzake milieu, energie, dierenwelzijn, administratie, enzovoort aan de landbouwer worden opgelegd.

Mevrouw de voorzitter, beste collega's, wij vragen aan Europa om onze landbouw op een gezonde manier te benaderen, zodat een belangrijke sector voor Vlaanderen een lang leven beschoren is.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 februari 2008 tot ontvankelijkheid en gelijkwaardigheid van aanvragen tot afwijking van de decretaal bekrachtigde eindtermen en ontwikkelingsdoelen "informatie- en communicatietechnologie" in het basis- en secundair onderwijs – 1566 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Temsamani, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Anissa Temsamani: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Mevrouw Martens, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Katleen Martens: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1566/1*).

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE

Benoeming van een lid van de raad van bestuur

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is overeenkomstig artikel 7 van het decreet van 7 mei 2004 houdende oprichting van een Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie bij het Vlaams Parlement

de benoeming van een lid van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie, ter vervanging van de heer Jerry Crombez, destijds op voordracht van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen benoemd.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen heeft bij brief van 31 maart 2008 de heer Jean Boulogne voorgedragen.

Vraagt iemand hieromtrent nog het woord? (*Neen*)

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik de heer Jean Boulogne benoemd tot lid van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 februari 2008 tot ontvankelijkheid en gelijkwaardigheid van aanvragen tot afwijking van de decretaal bekrachtigde eindtermen en ontwikkelingsdoelen "informatie- en communicatietechnologie" in het basis- en secundair onderwijs
– 1566 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
104 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Bart Martens en Karlos Callens, de dames Margriet Hermans en Tinne Rombouts en de heren Jos Bex en Jos De Meyer betreffende maatregelen ter ondersteuning van het dierenwelzijn in de landbouw
– 1513 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

102 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
80 leden hebben ja geantwoord;
22 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns en de heren Jos De Meyer, Karlos Callens en Mark Demesmaeker betreffende de gezondheidscontrole van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid
– 1535 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
77 leden hebben ja geantwoord;
29 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Tom Dehaene en Bart Martens en de dames Veerle Heeren, Michèle Hostekint, Vera Van der Borght en Hilde Eeckhout tot besluit van de opvolging van de werkzaamheden van de Commissie Energiearmoede
– 1593 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
106 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Carl Decaluwe en Bart Martens en de dames Cindy Franssen, Hilde Eeckhout, Vera Van der Borghet en Else De Wachter tot besluit van de werkzaamheden van de Commissie Energiearmoede over de gratis stroom – 1594 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
108 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Luk Van Nieuwenhuysen, Stefaan Sintobin, John Vrancken en Karim Van Overmeire tot besluit van de op 20 maart 2008 door de heer Luk Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de zogenaamde gezamenlijke desk ten behoeve van buitenlandse investeerders – 1616 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Dank u wel, mevrouw de voorzitter, in tegenstelling tot wat de minister-president hier een aantal weken geleden naar aanleiding van een actuele vraag stelde, dreigt de campagne 'Only in Belgium' geen gratis rit te worden. Het lijkt veeler op een nieuwe – de zoveelste – federale recuperatiepoging inzake het internationaal ondernemen. Naast het Agentschap voor Buitenlandse Handel (ABH) – of het prinselijke reisbureau – dat al een federale voet tussen de deur houdt betreffende de exportpromotie en waar

Vlaanderen overigens financieel aan mag bijdragen – wil de federale regering nu ook nog een investeringsdesk inrichten. Dat zou Invest in Belgium heten. De gewesten zullen worden aangezocht om een dotatie te doen aan de investeringsdesk.

Wij zijn tot nader order bevoegd voor de verschillende aspecten van het internationaal ondernemen en alleszins voor de exportpromotie en voor het aantrekken van buitenlandse investeringen, maar naast het Belgische ABH komt er nu dus nog een tweede instelling. Ze zijn alle twee totaal overbodig met elk een eigen overbodige administratie. Ze leveren niet alleen dubbel werk, maar zullen ook de verwarring opvoeren, zowel bij de Vlaamse bedrijven als in het buitenland. Wat het ABH betreft, voel ik aan dat een aantal partijen van de meerderheid niet echt enthousiast zijn. Ze durven er niet echt tegen ingaan, vanwege de koninklijke betrokkenheid, neem ik aan. Collega's, maak alstublieft niet weer dezelfde fout door weer een nieuwe overbodige instelling op te richten of met de oprichting in te stemmen. Ten eerste is het een blijk van wantrouwen tegenover de Vlaamse instelling, het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen (VLAIO). Ten tweede is het weggegooid geld. Ten derde is het wel degelijk een zoveelste stap naar de herfederalisering van de buitenlandse handel.

De voorzitter: Begin van de stemming

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
22 leden hebben ja geantwoord;
83 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Frans Wymeersch, Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, Leo Pieters en mevrouw Marleen Van den Eynde tot besluit van de op 20 maart 2008 door de heer Frans Wymeersch in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het standpunt inzake de reductie van de Europese CO₂-uitstoot dat de minister heeft ingenomen op de EU-Milieuraad van 3 maart 2008 – 1617 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
23 leden hebben ja geantwoord;
83 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Erik Arckens en mevrouw Greet Van Linter tot besluit van de op 20 maart 2008 door de heer Erik Arckens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom in Brussel en de toepassing van de taalwetgeving aldaar – 1618 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
85 leden hebben neen geantwoord;
2 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames An Michiels en Katleen Martens en de heer Werner Marginet tot besluit van de op 20 maart 2008 door mevrouw An Michiels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de aankondigingspolitiek van minister Frank Vandenbroucke – 1626 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
25 leden hebben ja geantwoord;
82 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 23 april 2008 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.38 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Marijke Dillen, Sabine Poleyn, Stefaan Sintobin: gezondheidsredenen;

Miet Smet, Luc Van den Brande, Karim Van Overmeire, Paul Wille: buitenslands.

Afwezig zonder kennisgeving

Gerda Van Steenberge

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege,

Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Rudi Daems, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Vera Dua, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan

Penris, Leo Pieters, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Pieter Huybrechts, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

ONTHOUDING:

Jurgen Verstrepen

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Monique Moens, Jurgen Verstrepen

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Monique Moens, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels
